Sfântul apostol Tadeu şi Sfânta muceniță Vassa, împreună cu copiii ei: Teognie, Agapie şi Pistos, din Edessa

(s.v. 21 august / s.n. 3 septembrie)

Materiale despre Sfântul apostol Tadeu şi Sfânta muceniță Vassa, împreună cu copiii ei:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ap-Tadeu-%C5%9Fi-Sf-Vassa-(21-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=tadeu+si+vassa

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=21+august

****

Sfântul Tadeu a fost unul dintre cei şaptezeci de apostoli mai mici, iar nu Sfântul apostol Tadeu dintre cei doisprezece apostoli mari. Sfântul Tadeu acesta 1-a cunoscut mai întâi pe Sfântul Botezător Ioan şi s-a botezat din mâna lui; apoi, L-a aflat pe Domnul şi I-a urmat Lui. Domnul Hristos 1-a numărat printre cei şaptezeci de apostoli mai mici aleşi de El, pe care i-a trimis însuşi la propovăduire, doi câte doi, înaintea Feţei Lui (Luca 10: 1). După slăvita Lui înviere şi înălţare, Domnul L-a trimis pe Tadeu la Edessa, care era chiar locul de naştere al lui Tadeu, după făgăduinţa pe care i-o dăduse regelui Avgar când i-a trimis şi Sfânta Mahramă, adică al

Lui Chip nefăcut de mâini omeneşti (vezi pomenirea la 16 august - Materiale despre Sfânta Mahramă a Domnului - Icoana cu chipul Domnului nostru Iisus Hristos nefăcută de mână omenească:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Mahram%C4%83-a-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2nta+Mahram%C4%83+a+Domnului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Sf%C3%A2nta+Mahram%C4%83+a+Domnului+

***

Sărutând atunci Sfânta Mahramă, Avgar s-a vindecat cu totul de lepra ce-i cuprinsese tot trupul, afară de un mic loc pe faţă. Sfântul apostol Tadeu a predicat Sfânta Evanghelie a Domnului Iisus Hristos în toată Siria şi Fenicia. El s-a mutat către Domnul în cetatea Feniciei, Beirut.

***

Vasa (Vassa) a fost soţia unui bărbat idolatru pe nume Valerie, care era preot păgânesc. Pe cei trei copii pe care i-a avut cu acesta, Vasa i-a crescut în credinţa creştină moştenită de la părinţi. Dar soţul ei a urât-o din pricina credinţei ei şi a dat-o şi pe ea şi pe fiii lui pe mâna autorităţilor păgâne sub acuza de creştinism. După torture bestiale, fiii au fost decapitaţi (se crede că acestea au avut loc la Edessa din Macedonia). Vasa însăşi şi-a întărit fiii la mucenicie şi s-a bucurat cu duhul văzându-i încununaţi cu paharul muceniciei şi mântuiţi; iar ea însăşi, cu o râvnă încă şi mai mare, a mers din chin în chin. Când torţionarii au aruncat-o pe Vasa în mare, îngerii Domnului au venit la ea şi au dus-o într-o insulă din Marea Marmara, unde a fost mai după aceea omorâtă prin decapitare sub domnia lui Maximian. Aşa a luat Sfânta muceniţă Vasa îndoită cunună a muceniciei: ca muceniţă ea însăşi şi ca mamă de mucenici.

Index

În această lună (august), ziua a douăzeci şi una - Sfântul apostol Tadeu, şi Sfânta muceniță Vassa (Minei).....4
Canon de rugăciune către Sfântul apostol Tadeu 24
Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Vasa cu cei trei fii ai ei 32
Imnografie.....41
Viețile Sfinților - Viața Sfântului apostol Tadeu.....42
Viețile Sfinților - Viața Sfintei mucenițe Vasa 47

Sfânta muceniță Vasa - drumul spre sfințenie 49
Sinaxar 21 august 50
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Tadeu; Sfinţii mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul şi Venust.....53
Calendar Ortodox - Sfântul apostol Tadeu; Sfânta muceniță Vasa; cu fiii ei; Sfinții mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.....55
Proloage 21 august 62
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 21 august.....67
Pomenirea Sfântului apostol Tadeu 67
Pomenirea Sfintei muceniţe Vasa şi a Sfinţilor mucenici Teognie, Agapie şi Pistos, cei trei copii ai ei 68
Pomenirea Sfântului prea cuvios Avraam cel din Smolensk 68
Pomenirea Sfinţilor şi drepţilor părinţi Avraam, Isaac şi Iacov.....69
Pr. Ciprian Florin Apetrei -Sfântul Tadeu, păstrătorul mahramei Domnului....73
Orthodoxwiki - Apostolul Tadeu.....76
Sfânta muceniță Vasa și copiii săi, Teognie, Agapie și Pist, din Edesa, Grecia (21 august) 78
Icoane.....82

În această lună (august), ziua a douăzeci şi una - Sfântul apostol Tadeu, şi Sfânta muceniță Vassa (Minei)

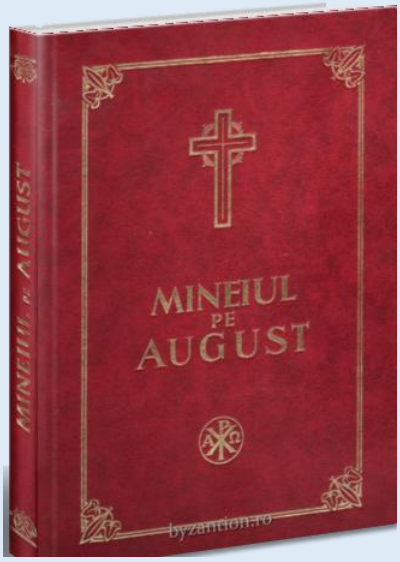

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale apostolului 3 şi ale sfintei muceniţe 3.

Stihirile apostolului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Fericite Tadee, apostole, apropiindu-te de lumina cea desăvârşită, a două lumină după dumnezeiasca împărtăşire cu adevărat te-ai făcut, şi stricând noaptea mulţimii dumnezeilor, suflete ai adus la Făcătorul a toate. Pentru aceasta bucurându-ne, şi cinstind luminată şi binevestită, şi de lumină purtătoare pomenirea ta, pe Hristos slăvim.

Fericite Tadee, apostole, după dumnezeiasca şi de lumină purtătoare învierea lui Hristos, şi după prea sfântă înălţarea la ceruri, cetăţii Edesei dumnezeiasca propovăduire ai încredinţat, întru care venind, prin cuvinte şi minuni ai întărit spre adevăr pe Avgar, stăpânitorul locului şi împreună cu aceştia pe toţi.

Fericite Tadee, apostole, orbilor a vedea prin dumnezeiască pipăirea ta s-a dat, şi şchiopilor umblare, şi bolnavilor sănătate, şi slăbănogilor iarăşi îndreptare, şi celor nepricepuţi cunoştinţă de mântuire; că tu plin de darurile Atotlucrătorului Duh ai fost, prea fericite. Pentru aceasta te lăudăm pe tine.

Alte **Stihiri** ale sfintei, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dorind mucenicia, cu tărie ai suferit multe chinuri, prea lăudată. Pentru aceasta te-ai mutat către odihna cea fără de durere, şi către Lumina cea neapusă, către bucuria cea prea luminată, şi către dumnezeiască desfătarea cea veşnică. Drept aceea te fericim, şi săvârşim astăzi sfântă pomenirea ta, purtătoare de chinuri, cuprinsă de Dumnezeu.

După chinurile cele cu multe dureri, şi de multe feluri în mare aruncată fiind, Dumnezeu pe tine te-a mântuit, Mântuitorul a toate cu dumnezeiasca putere călcând puterea celui străin, Vasso mult pătimitoare. Pentru aceea ai luminat înţelegerea celor bine credincioşi, săvârşind semne mai presus de minte şi de gând.

Ca o pasăre dulce cântătoare, glăsuind în dumbrava chinuirii celei frumoase, ai chemat pe puii tăi cei frumoşi, scăpând împreună cu ei de cursele înşelăciunii Vasso de Dumnezeu înţelepţită, după vrednicie minunată, împreună cu ei te-ai sălăşluit, în cuiburile cereşti prea fericită, rugându-te pentru toţi totdeauna.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, glasul al 6-lea*

Veniţi să prăznuim adormirea cea a toată lumea vestită, a Născătoarei de Dumnezeu, celei cu totul fără prihană; că astăzi îngerii prăznuiesc cinstită mutarea Maicii lui Dumnezeu, şi la veselie ne cheamă pe noi pământenii, ca să strigăm cu glas neîncetat: Bucură-te, ceea ce te-ai mutat de pe pământ şi la cereştile lăcaşuri te-ai dus! Bucură-te, ceea ce ai adunat întru una ceata ucenicilor prin nor uşor; bucură-te, nădejdea şi mântuirea noastră, că pe tine neamul creştinesc, neîncetat te fericim.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz…

Întru slăvită adormirea ta, cerurile se bucură, şi Oştile îngereşti se veselesc; şi tot pământul se bucură, cântare de petrecere glăsuind ţie, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu ştii de nuntă Preasfântă Fecioară, care neamul omenesc l-ai mântuit de osândirea strămoşilor.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţirii Tale.

De la margini s-au adunat cei mai aleşi din apostoli, cu dumnezeiasca voie să te îngroape. Şi de pe pământ la înălţime ridicată văzându-te, glasul lui Gavriil cu bucurie ţi-a strigat ţie: Bucură-te, căruţa a toată Dumnezeirea; bucură-te, una care ai împreunat cu naşterea ta, cele de pe pământ cu cele de sus.

Stih: Juratu-s-a Domnul lui David, cu adeverinţă şi nu Se va lepăda de dânsa.

Ceea ce ai născut Viaţa, la viaţa cea fără de moarte ai trecut, întru cinstită adormirea ta, înconjurându-te îngerii, Domniile şi Puterile, apostolii şi proorocii, şi toată făptura, şi Fiul tău primind cu prea curate mâinile Sale, sufletul tău cel fără prihană, Fecioară Maică, Mireasă dumnezeiască.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 6-lea*

La adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Maica Vieţii, norii au răpit pe apostoli prin văzduh, şi pe cei risipiţi prin lume, întru o ceată i-a pus înaintea prea curatului tău trup, care şi îngropându-l cu cinste, glasul lui Gavriil au strigat cântând: Bucură-te, cea plină de dar, Fecioară Maică care nu ştii de mire, Domnul este cu tine; cu care împreună ca pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte Tadee, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşale, sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al praznicului*

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul praznicului de 2 ori. Slavă..., al apostolului, Şi acum..., iarăşi al praznicului.

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Adormirea ta prăznuim, prea curată, la care a venit Cel întrupat din tine Hristos Dumnezeul nostru, cu negrăită slavă ca să primească duhul tău, şi cu slavă mutându-te, lumea nu o ai părăsit cu rugăciunile tale, acoperind pe cei ce te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iarăşi aceasta*

După a două Catismă, **Sedealna**, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

Mulţimile îngerilor te prea slăvesc pe tine, şi neamul omenesc cu credinţă te lăudăm, căci te-ai mutat de pe pământ către Cel ce S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu curată, şi acum te rogi neîncetat, ca să ne mântuim de primejdii, noi care cu credinţă săvârşim Fecioară a ta mutare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iarăşi aceasta*

Canoanele al praznicului cel de al doilea, cu Irmosul pe 6 şi al apostolului pe 4, şi al sfintei pe 4.

Canonul apostolului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Înaintea scaunului Stăpânului stând prea înţelepte Tadee, dă-mi luminare ca să laud prăznuirea ta cea de lumină purtătoare.

Lumina cea fără de ani arătându-se cu noi sub ani, cel mai presus înfiinţat te-a învrednicit pe tine, fericite, ca pe o rază să luminezi lumea.

Cu putere încingându-te pe tine cel nebiruit întru tărie, te-a întărit ca să pierzi toată tăria celui amăgitor.

A Născătoarei

Stăpână a toate te-ai arătat născând negrăit pe Cel ce stăpâneşte făpturile, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară prea lăudată.

Alt Canon, al Sfintei Vassa

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas acelaşi

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

A ta pomenire lăudând cu bucurie prea mărită, roagă-te fericită ca să se dea mie de la Cer luminare şi iertare greşalelor celor de suflet stricătoare.

Nu te-ai spăimântat de porunca celor urâtori de Dumnezeu, fiind îngrădit sufletul tău cu frica Domnului. Pentru aceea ai îndrăznit bărbăteşte la răni de bice şi la nevoi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luat-ai cu tărie multe feluri de chinuri, împreună cu trei feciori ai tăi, purtătoare de patimi cu răbdare, cu care ai împletit cununile nestricăciunii, slăvind pe Sfânta Treime.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Zămislit-ai Cuvântul Tatălui fără durere de Maică, Preasfântă, şi pe Acesta negrăit mai presus de cuvânt spre mântuirea noastră L-ai născut.

Canonul apostolului

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor din întuneric şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cu raza dumnezeiescului dar luminând popoare, mărite, lumină curată te-ai arătat celor ce erau întru întunericul celor cumplite.

Vindecare şi mântuire, cu vrerile cele dumnezeieşte lucrătoare, înţelepte ai adus împăratului Avgar, la dânsul venind.

Case Duhului celui Atotlucrător ai făcut pe pământeni, înţelepte, surpând capiştile pierzării.

A Născătoarei

Însemnările legii cele mai dinainte, şi glasurile proorocilor, Stăpână, au arătat prea luminat înfricoşată naşterea ta, Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, al Sfintei Vassa

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cela ce ai făcut...

Aprinzându-te cu credinţă şi cu dorirea cea fierbinte a alesei dragostei lui Hristos, prea lăudată, focul l-ai stins, stându-ţi înainte îngerul şi pe poporul cel neînţelegător, cu totul prin foc l-ai prăpădit.

Acum neamul drepţilor binecuvântat s-a făcut, din pântecele tău strălucind pătimitorii cei luminoşi, Vasso prea mărită, şi tulburând împotrivirea cea întunecoasă a celor fărădelege, cu întărirea gândului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, maica care a covârşit legile firii cu împreunarea celor peste fire, cum a răbdat? Nedreapta moarte văzând de la unul la altul, pe care i-a hrănit cu credinţa şi cu lapte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe mine cel mort cu mâncarea neascultării m-ai mântuit, ceea ce ai născut pe însuşi Viaţa cea ipostatnică Fecioară cu totul fără prihană. Pentru aceasta acum după vrednică datorie te fericim pe tine, pururea fericită.

Irmosul: Doamne, cela ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Condacul apostolului, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Prăznuirea apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârşim astăzi cu veselie; că dă celor ce-l cinstesc pe dânsul cu credinţă, mântuire de păcate şi dumnezeiască tărie, căci are îndrăzneală ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Hristos.

Icos: Pe ucenicul lui Hristos toţi să-l lăudăm, pe însuşi văzătorul Cuvântului să-l cinstim astăzi; că acesta a propovăduit lumii pe cinstita Evanghelie. Şi pe păgâni vânându-i, i-a scos din adâncul înşelăciunii şi calea adevărului le-a arătat, prin care a dus pe cei credincioşi la moştenirea cerească; şi înaintea dumnezeiescului Scaun strălucit stând, dă din destul luminare celor ce-l cinstesc pe dânsul din dragoste; căci are îndrăzneală, ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Hristos.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Apropiindu-te de Soarele cel înţelegător, de la care ai luat razele cele de taină, te-ai făcut ca o stea prea luminoasă, strălucind toată plinirea pământului şi împrăştiind negura înşelăciunii, prea fericite. Pentru aceasta cea de lumină purtătoare şi sfântă pomenirea ta, cu credinţă o prăznuim şi cu un glas strigăm către tine: Tadee apo-

stole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfintei, asemenea*

Zburând cu aripile dumnezeieştii credinţe, ca o turturea cu puii tăi, la cuiburile cele nematerialnice te-ai odihnit, cu sfinţenie nevoindu-te, purtătoare de chinuri Vasso, ceea ce eşti împreună vorbitoare cu îngerii, şi râuri de minuni izvorăşti celor ce le trebuiesc. Pentru aceea după datorie săvârşind sfântă pomenirea ta, te cinstim, pe Mântuitorul slăvind, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, glasul 1*

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ceata cea prea cinstită a înţelepţilor apostoli s-a adunat minunat, să îngroape cu prea mărire trupul tău cel prea curat, Născătoare de Dumnezeu, prea lăudată, cu care au cântat mulţimile îngerilor, cinstită adormirea ta lăudându-o, care cu credinţă o prăznuim.

Canonul apostolului

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Minte înaltă având, ai luat dumnezeieştile cunoştinţe şi darurile Duhului, ucenice Tadee al Împăratului tuturor.

Întru învăţătura dumnezeieştilor taine fiind, prea fericite, pe cei neînvăţaţi ai luminat, să cinstească pe Treimea cea de o Fiinţă.

Lege dumnezeiască ai scris în inimă, fericite, ştergând mai întâi scrisorile necunoştinţei şi idolii păgânătăţii.

A Născătoarei

Ca ceea ce ai născut pe Făcătorul, te-ai arătat Împărătească a toate făpturile. Pentru aceasta te slăvim de Dumnezeu Născătoare, ceea ce numai tu eşti pururea Fecioară.

Alt Canon, al Sfintei Vassa

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Neîndoit având gândul tău spre luptă, ai năvălit asupra războinicului celui viclean, şi în adâncul sângiurilor pe acesta l-ai potopit.

Pe tine adâncul primindu-te s-a ruşinat şi te-a mântuit, fiind osândită cu moarte nedreaptă, răbdătoare de patimi Vasso, prin dumnezeiasca voie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împărăţia cea neclintită, împreună cu prea lăudaţii fiii tăi ai moştenit, mărită şi cereasca cămară cu adevărat şi lumina cea neapusă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine muntele cel netăiat de demult Avacum te-a văzut mai-nainte cu Duhul, Dumnezeu din tine S-a arătat, şi pe noi Fecioară ne-a mântuit.

Canonul apostolului

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru Lumina Feţei Tale, Hristoase, a trălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Purtând dumnezeiască asemănarea Stăpânului, fericite, la Avgar stăpânitorul, dumnezeiesc doctor ai venit.

Sfinţitul Toma după dumnezeiască înălţarea Cuvântului, propovăduitor te-a trimis la cei ce le trebuiau, prea înţelepte Tadee.

Bolile gonindu-se şi inimi vindecându-se, văzând Avgar s-a umplut de dumnezeiască luminare, prin mijlocirile tale.

A Născătoarei

Pe Cuvântul întrupat cel ce poartă îndoită lucrare, L-ai născut Fecioară ceea ce nu ştii de nuntă, rămânând Fecioară neîntinată.

Alt Canon, al Sfintei Vassa

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina Feţei Tale, Hristoase, a strălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Fiind cuprins de setea dragostei lui Hristos mărite Agapie, de Dumnezeu fericite, până în sfârşit ai urât răutatea, şi cu tărie ai răbdat durerile muncilor şi despuierea pielii trupului.

Strujindu-ţi-se pieptul tău cu unghii de fier mucenice Teognie, te-ai cunoscut înmulţit curat şi desăvârşit Dumnezeului tuturor precum ai poftit, înţelepte, către care te-ai suit cu mărire, strălucind cu luminile patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu neîndoită credinţă prea înţelepte credinciosule, petrecând muceniciile, ai spăimântat inimile cele neînţelegătoare ale necredincioşilor, fericite, când se zdrobeau oasele tale, şi se dezlegau toate încheieturile trupului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Căderea Evei strămoaşei tuturor o ai îndreptat acum, născând pe Izbăvitorul, Mântuitorul şi Ziditorul şi Domnul, Maica lui Dumnezeu, una între femei binecuvântată; pentru aceea cu credinţă te slăvim pe tine.

Canonul apostolului

Cântarea a 6-a

Irmos: Iona din chit...

Luminarea Sfântului Duh ce S-a sălăşluit în inima ta, adevărat luminător lumii Tadee te-a făcut, pe tine cel ce ai stricat întunericul înşelăciunii.

Purtând pe trup rănile lui Hristos cele mântuitoare Tadee, ca o frumuseţe ai mântuit înţelepte pe popoare de toată grozăvia, şi la bucuria cea frumoasă te-ai înălţat.

Ca o dimineaţă te-ai arătat, pe Soarele dreptăţii arătându-L nouă, mărite, cu care luminându-ne, fii luminii celei înţelegătoare printr-însul noi pământenii ne-am făcut, Tadee.

A Născătoarei

Prunc nou ne-ai născut nouă pe Cel de o Fiinţă cu Tatăl, care iarăşi a adus firea omenească cea stricată la frumuseţea cea întâia, Curată.

Alt Canon, al Sfintei Vassa

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Întărind sufletul tău spre dragostea lui Dumnezeu cea nespusă, ai subţiat scaunele cele pângărite ale dumnezeilor până în sfârşit, şi te-ai făcut împreună vieţuitoare cu îngerii, Vasso purtătoare de chinuri.

Mari chinuri ai petrecut pentru Hristos, muceniță şi ai primit de la Dânsul mari răsplătiri şi laudă fără de moarte şi cămară dumnezeiască şi dulceaţă netrecătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe Iona de demult din adâncul mării te-a mântuit pe tine Dumnezeu, cu puterea cea atotţiitoare, întru tine minunându-Se, prea lăudată, care în sfaturile sfinţilor totdeauna Se prea măreşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mulţimile păcatelor şi valurile deznădăjduirii tulbură gândul meu, milostiveşte-te Stăpână, şi tinde mie mâna şi mă mântuieşte, care ai născut pe Mântuitorul.

Irmosul: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă. Căci către Tine am strigat şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci şi una, pomenirea Sfântului apostol Tadeu ce-i zic şi Leveu.

Stih: Tadee, care altă cunună ţie voi putea împleti?
Decât însuşi văzător şi tainic Cuvântului a te numi.
Întru această lună în a douăzeci şi una zi,
Tadeu viaţa pământească părăsi.

Acesta a fost din cetatea Edesei, evreu cu neamul, foarte iscusit şi procopsit în dumnezeieştile Scripturi. Deci suindu-se la Ierusalim ca să se închine, în zilele lui Ioan Botezătorul şi auzind propovăduirea lui, şi minunându-se foarte de cea îngerească viaţa lui, se botează de dânsul.

După aceasta văzând pe Hristos şi nespusele minuni ce se făcea de către Dânsul şi auzind învăţătura Lui, urmă după Dânsul până la mântuitoarea patimă.

Iar după înălţarea sa, s-a întors la patria sa Edesa, şi botezând pe Toparhul Avgar şi tămăduindu-i rămăşiţa leprei lui şi învăţând şi luminând pe alţii mulţi, şi făcând Biserici, umblă şi înconjură cetăţile Siriei.

Şi mergând la Beril cetatea cea din Fenicia şi învăţând şi acolo pe mulţi şi botezând, s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei mucenițe Vassa, împreună cu copii ei: Teognie, Agapie şi Pistos.

Stih: Trei copii prea frumoşi ai unei maici fiind,
Cu maica lor Vassa spre tăiere un suflet erau având.
Vassa în a douăzeci şi una zi,
Cu fii săi de sabie se săvârşi.

Această muceniță a fost în zilele împăratului Maximian, din cetatea Edesa. Şi însoţindu-se cu un popă idolesc, anume Valerie, făcu pe aceşti trei copii cu dânsul, adică pe Teognie, Agapie şi Pistos, pe care îi creştea în dumnezeiasca credinţă, pentru că ea era credincioasă şi creştină de la moşii ei.

Deci fiind pârâtă de însuşi bărbatul său, stătu de faţă cu copilaşii ei înaintea antipatului Vicarie, şi mărturisindu-se că este creştină; pe dânsa adică şi cu doi copii o închiseră în temniţă, iar pe Teognie fiul ei cel mai mare îl spânzurară şi-l strujiră.

Deci aduseră pe Agapie al doilea fiu al ei, şi l-a bătut cumplit, iar maica sa îl îmbărbăta şi-l îndemna la mucenicie, după aceasta îi despuiară pielea capului până la piept. Iar în câtă vreme îl despuia, zicea nevoitorul lui Hristos zicerea aceasta vrednică de pomenire: Nu este lucru mai dulce decât a pătimii cineva pentru Hristos.

Apoi după aceasta aduseră şi pe al treilea fiu ce-l chema Pistos; şi mărturisind credinţa în Hristos şi cercându-l cu fot felul de munci, îşi luă împreună cu fraţii săi răspunsul de sabie şi îndată li se tăiară capetele.

Iar maica lor Vassa, atunci era în temniţă fără mâncare, unde primind hrană din mâna îngerului, se întărise. După aceea scoţându-o din temniţă, i s-a poruncit ca să urmeze după Vicarie, care mergea la Macedonia. Şi acolo silindu-o ca să jertfească şi nevrând a se supune, întâi a fost băgată în apă, după aceea în foc, şi apoi împroşcată cu pietre. Şi rămânând de acestea nevătămată, a fost adusă în capiştea idolilor, şi apucând idolul lui Dia îl clinti şi-l surpă jos de-l făcu praf.

Deci pentru aceasta a fost dată la fiare să o mănânce, şi a fost aruncată în mare, de treizeci de stadii departe de la pământ, şi atunci se arătă de departe celora ce o vedeau, unde şedea pe un scaun cu cuviinţă şi cu dânsa trei bărbaţi, strălucind mai mult decât soarele, care se vedea unde o suiau împreună cu scaunul într-o corabie; iar peste opt zile s-a arătat în ostrovul Alonului la Elespont.

Şi dacă înţelese aceasta antipatul din Macedonia, spunându-i oarecarele Filip, a scris la consularul Cizicului şi stăpânitorul eparhiei Elespontului, ca să o prindă. Care aflându-o a nu se pleca a face jertfă la idoli, porunci de-i legară mâinile dindărăt, apoi îi zdrobiră mădularele, şi aşa tăindu-i-se capul şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Teoclita, făcătoare de minuni.

Stih: Teoclita îşi arată numirea prin faptă,

Chemată fiind de Dumnezeu şi de trup dezbrăcată.

Aceasta era pe vremea împărăţiei lui Teofil, urătorul de Hristos, din strămoşi trăgându-se, de patrie şi de neam din latura optimaţilor; părinţii ei erau Constantin şi Anastasia. Care crescută fiind din pruncie cu plăcerea de Dumnezeu, a fost însoţită cu bărbat, după toate asemănat cu obiceiurile, al căruia nume era Zaharia, fără să se smintească ea întrucât de puţin din însoţirea lui; căci de atunci multe şi nenumărate milostenii făcea, dându-se pe sine la îndeletnicirea dumnezeieştilor cuvinte, şi tot lucrul bun cu lesnire îl făcea, împlinind poruncile Scripturilor, lucra încă toată ziua, şi slujea la trebuinţele săracilor ce veneau la casa sa şi la toţi cei din casă, şi fiindcă venise vremea mutării sale, chemându-şi toate rudeniile şi cunoscuţi, le-a spus şi ziua mutării sale şi cele ce erau să se lucreze în urmă.

Iar minunile ce au urmat în urmă după adormirea sa, cu neputinţă este nouă a le prescrie, prescurtare întrebuinţând. Însă una este de datorie ca să o adăogim la povestire neiertându-ne mărimea lucrului, a o trece cu vederea pe aceasta.

Căci în fiecare an rudeniile fericitei ridică trupul ei cel de trei ori cuvios, şi schimbă hainele ce le avea deasupra sa, altele punându-i şi perii capului său cei albi îi întocmea, îi reteza încă şi unghiile mâinilor şi ale picioarelor, apoi zicând cântarea cea întreit sfântă îl aşează pe el iarăşi, nestricat fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul apostolului

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei bine credincioşi în cuptor focul împreună cu văpaia călcând-o în picioare, au săltat strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Minuni săvârşind cu chemarea Domnului celui ce S-a arătat cu materia trupului, ai tras popoare şi cetăţi la credinţa cea adevărată, prea mărite, care strigă: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Oprit-ai putrejunea nedumnezeirii, cu dumnezeiască sarea cuvintelor tale celor dulci, şi ai vindecat inimile cele rănite cu săgeata şarpelui, fericite apostole, strigând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ridicându-te la înălţimea privirii spre cele de sus, te-ai umplut o Tadee de dumnezeiescul Duh şi cu cuvântul de mântuire dumnezeieşte te-ai îmbogăţit, şi popoare ai învăţat să strige: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei

Cu obiceiul meu alunecându-mă şi cu fapte netrebnice îmbrăcat fiind, la tine scap, ajută-mi Stăpână, obiceiuri de pocăinţă dând smeritului meu suflet, ca să te slăvesc.

Alt Canon, al Sfintei Vassa

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cu putere dumnezeiască, trecând văpaia focului muceniţă nevătămată, cu focul sângiurilor tale ai ars înşelăciunea ca pe o materie, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cel ce ai oprit repezirile leilor în groapă, mântuind pe al Tău, Daniil, nevătămată ai arătat de fiare, pe purtătoarea de chinuri, care strigă Ţie, Stăpâne: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu luminate razele Crucii strălucindu-se Vassa mărita întunericul înşelăciunii a trecut nevătămată, şi către lumină a ieşit strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Rupe multele împletituri ale greşalelor mele, Mireasă a lui Dumnezeu, care mai presus de cuvânt ai născut pe Dumnezeu, cel ce a ridicat păcatul lumii; binecuvântată curată, pururea prea slăvită.

Canonul apostolului

Cântarea a 8-a

Irmos: Biruitori muncitorului...

Cer te-ai arătat, spunând slava lui Dumnezeu Tadee, şi păgânilor ai fost luminare la dumnezeiasca credinţă aducând, pe cei ce strigă cu căldură: Lăudaţi pe Domnul şi-L prea înălţaţi în veci.

Tărie celor neputincioşi şi orbilor vedere, slăbănogilor bună umblare, fericite, dând cu puterea Duhului. Cetăţii Edesei luminător te-ai făcut, ceea ce te laudă pururea cu credinţă pe tine, Tadee.

Cela ce cu bogăţia minunilor pe neamul cel necredincios l-a întors la credinţă cu dumnezeiasca voie, şi din înşelăciunea idolească a mântuit pe cei ce alergau la dânsul, cu credinţă după datorie să se mărească Tadeu.

A Născătoarei

Umbra legii a încetat Stăpână, născând tu pe Dătătorul legii, cel ce luminează cu darul lumea. Pe care pururea roagă-L, să se milostivească degrab spre mine cel biruit de legea păcatului.

Alt Canon, al Sfintei Vassa

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...,

Cel ce S-a îmbrăcat întru a noastră neputinţă, neputinţa ta aievea a întărit, şi pe tine te-a lucrat mai puternică muceniţă, asupra focului, a apei, a fiarelor şi a uneltelor celor de munci, cu credinţă, strigând: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi întru toţi vecii.

Coconii cei cinstiţi ca nişte tineri, luptându-se bărbăteşte au biruit împotrivirea celor potrivnici, dumnezeiescul Teognie şi sfinţitul Agapie, împreună cu Pistos, s-au arătat cu lucrul şi cu cuvântul, şi cununile biruinţei de la Dumnezeu primind, pe Dânsul Îl înalţă întru toţi vecii.

Ca un măslin bine roditor, şi ca o viţă mult roditoare, cu trei mlădiţe bine îndreptându-le i-ai hrănit, cu care ai lucrat strugurii mărturisirii, care au izvorât vinul muceniciei, Vasso, veselind inimile celor ce cu bună credinţă strigă: Popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu cetele celor fără de trupuri şi cu oştile mucenicilor, stând înaintea scaunului prea lăudaţilor, şi de slava şi de lumina darului umplându-vă, dezlegaţi întunericul greşalelor noastre, celor ce cu credinţă prăznuim luminata şi dumnezeiasca şi plină de daruri a voastră cinstită pomenire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul lui Dumnezeu, care a făcut cerurile cu porunca, şi pământul cu voia prea curată, şi Cel ce a zidit pe om, din tine arătat a luat trup luişi, ca să zidească firea noastră cea zdrobită de înşelăciunea şarpelui; prefăcându-o iarăşi, Fecioară, unul Cel Milostiv.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, a strigat: Tineri bine îl cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Canonul apostolului

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu Cetele cele fără de trup.

Cela ce vezi dumnezeieştile răsplătiri cele veşnice, şi lângă doririle cele mai desăvârşite, mai luminat te apropii fericite Tadee, veseleşte-te şi dănţuieşte.

Ca un cedru, ca un prea mare chiparos mărite Tadee, cu bunătăţile te-ai înălţat, umplând de bună mireasmă inimile celor ce te laudă pe tine.

Împreunatu-te-ai cu apostolii, fericite şi cu mucenicii, şi cu Cetele celor fără de trupuri bucurându-te; cu care roagă să se mântuiască cei ce te cinstesc pe tine.

Pomenirea ta cu strălucirea darurilor, din destul luminând gândurile credincioşilor, pe toţi îi îndeamnă să te laude pe tine, Tadee.

A Născătoarei

Iubitoare de bine, Fecioară, fă bun sufletul meu cel înrăutăţit cu păcatele, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preabun.

Alt Canon, al Sfintei Vassa

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimânta-tu-s-a de aceasta...

Dorind a vedea acelea care ochiul pământesc adevărat nu a văzut, ai răbdat bărbăteşte prea lăudată, durerile trupului, zdrobirea mădularelor, repezirea fiarelor, arsura focului, învăluirea mării, cu razele luminii celei fără materie strălucindu-te, prea fericită.

De Dumnezeu purtătoare răsărit-ai adevărat ca o luminoasă lună, şi bine împodobită, aducând cu darul ceată dumnezeiască, ca de nişte stele luminoase a celora ce au ieşit din pântecele tău; şi acum lumea cu rază fără materie, aţi strălucit, fericiţilor.

Întărindu-vă mintea fericiţilor pe piatra răbdării, de ispite cu multe feluri de întâmplări, v-aţi arătat neplecaţi cu adevărat, şi biruinţă întru Hristos ridicând, împreună cu Dânsul pururea a împărăţi v-aţi învrednicit, bucurându-vă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o adevărată întreagă porumbiţă, şi ca o turturea care ai iubit pe Dumnezeu, şi ca o rândurea cu dumnezeieştii pui zburând la ceruri, te-ai sălăşluit către dumne-zeiască stăpânirea cea gânditoare, trecând iarna şi vânăturile dracilor, Vasso, pe care cu dragoste te fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Iubitorul de oameni şi Mântuitorul, născând minunată şi de bine iubitoare Stăpână, dă-mi mie mântuire de păcate cu rugăciunile tale, şi sufletul meu prea curată

cel spulberat de gânduri îmbunătăţeşte-l, şi-l arată slobod de patimile cele purtătoare de moarte, cu totul fără prihană.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta Cerul, şi marginile pământului s-au minunat că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi glas...

Edesei ai fost luminător Tadee prea înţelepte, întru care ai propovăduit dumnezeiască iconomia Cuvântului, şi pe Avgar stăpânitorul locului, şi pe toţi cei ce erau cu dânsul luminându-i, slujitori i-ai arătat prea luminatei Treimi, apostole de Dumnezeu propovăduitorule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Apostoli de la margini adunându-vă aicea, în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi Tu Fiule şi Dumnezeul meu, primeşte duhul meu.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Adu-ţi aminte, de cei ce te roagă pe tine cu dinadinsul, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, şi cu dragoste cinstesc sfântă adormirea ta.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţirii Tale.

Vin adunarea proorocilor la Fecioara, şi-i aduce-ţi ei fiecare, cântare de petrecere, potrivită prăznuirii.

Stih: Juratu-s-a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu Se va lepăda de dânsa.

Ceata ucenicilor adunaţi-vă cu osârdie pe nori, să îngropaţi trupul cel de Dumnezeu primitor, al singurei Maicii lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Uşile cerurilor ridicaţi-vă, văzând uşa Celui Preaînalt, mergând cu slavă, la Fiul său şi Domnul.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile praznicului, Cântarea a 7-a, a amândurora Canoanelor, cu Irmosul pe 6.

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Tadeu

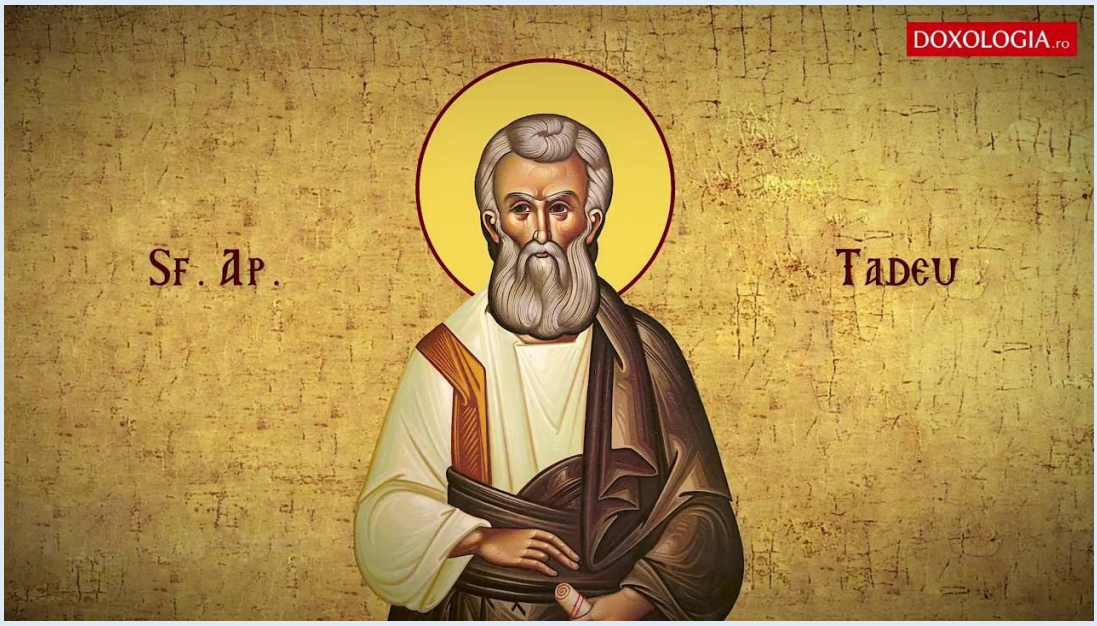

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Tadeu (s.v. 21 august / s.n. 3 septembrie):

https://www.academia.edu/105795022/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_apostol_Tadeu_21_august_

https://archive.org/details/canon-sf.-tadeu

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfantul-apostol-tadeu-s-v-21-august-s-n-3-septembrie/271287437

***

ORTODOXIA DREAPTA CREDINȚĂ - CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE SFÎNTUL APOSTOL TADEU:
https://www.youtube.com/watch?v=r7huDuVX-fM

&&&

Troparul Sfântului apostol Tadeu, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte Tadeu, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

facere a lui Iosif

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înaintea scaunului Stăpânului stând, prea înţelepte Tadeu, dă-mi luminare, ca să laud prăznuirea ta cea de lumină purtătoare.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lumina cea fără de ani arătându-se cu noi sub ani, Cel mai presus de fiinţă te-a învrednicit pe tine, fericite, ca pe o rază să luminezi lumea.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu putere încingându-te pe tine Cel Nebiruit în tărie, te-a întărit ca să pierzi toată tăria celui amăgitor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Stăpână a toate te-ai arătat Născând în chip de negrăit pe Cel ce stăpâneşte făpturile, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, prea lăudată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor din întuneric şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu raza dumnezeiescului dar luminând popoare, mărite, lumină curată te-ai arătat celor ce erau în întunericul celor cumplite.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vindecare şi mântuire, cu voirile cele dumnezeieşti lucrătoare, înţelepte, ai adus împăratului Avgar, la dânsul venind.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Case Duhului celui atotlucrător ai făcut pe pământeni, înţelepte, surpând capiştile piericiunii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Însemnările Legii celei mai dinainte şi glasurile proorocilor, Stăpână, au arătat prea luminat înfricoşătoare Naşterea ta, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Minte înaltă având, ai luat dumnezeieştile cunoştinţe şi darurile Duhului, ucenice Tadeu, al Împăratului tuturor.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În învăţătura dumnezeieştilor Taine fiind, prea fericite, pe cei neînvăţaţi ai luminat, să cinstească Treimea cea de o Fiinţă.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Legea dumnezeiască ai scris în inimă, fericite, ştergând mai întâi scrisorile necunoştinţei şi idolii păgânătăţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca una care ai născut pe Făcătorul, te-ai arătat Împărătească a toate făpturile. Pentru aceasta te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce numai tu eşti pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina Feţei Tale, Hristoase, a trălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând dumnezeiască asemănarea Stăpânului, fericite, la Avgar stăpânitorul, dumnezeiesc doctor ai venit.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţitul Toma după dumnezeiasca Înălţare a Cuvântului, propovăduitor te-a trimis la cei ce aveau trebuinţă, prea înţelepte Tadeu.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând Avgar bolile gonite şi inimile vindecate, s-a umplut de dumnezeiască luminare, prin mijlocirile tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Cuvântul Întrupat, cel ce poartă îndoită lucrare, L-ai născut, Fecioară, ceea ce nu ştii de nuntă, rămânând Fecioară neîntinată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Iona din chit...

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminarea Sfântului Duh ce s-a sălăşluit în inima ta, adevărat luminător lumii te-a făcut pe tine, apostole Tadeu, cel ce ai stricat întunericul înşelăciunii.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând pe trup rănile lui Hristos cele mântuitoare, apostole Tadeu, ca o frumuseţe ai izbăvit, înţelepte, popoare de toată grozăvia şi la bucuria cea frumoasă te-ai înălţat.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o dimineaţă te-ai arătat, pe Soarele dreptăţii arătându-l nouă, mărite, cu care, luminându-ne, fii luminii celei înţelegătoare printr-Însul noi pământenii ne-am făcut, apostole Tadeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prunc nou ne-ai născut nouă pe Cel de o Fiinţă cu Tatăl, care iarăşi a adus firea omenească cea stricată la frumuseţea cea dintâi, Curată.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Prăznuirea apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârşim astăzi cu veselie. Că el dă, celor ce-l cinstesc pe dânsul cu credinţă, izbăvire de păcate şi dumnezeiască tărie, căci are îndrăzneală ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Hristos.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei bine credincioşi în cuptor focul împreună cu văpaia călcând-o în picioare, au săltat strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Minuni săvârşind cu chemarea Domnului, celui ce a îmbrăcat materia trupului, ai tras popoare şi cetăţi la credinţa cea adevărată, prea mărite, care cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai oprit putreziciunea necredinţei, cu dumnezeiască sarea cuvintelor tale celor dulci şi ai vindecat inimile cele rănite cu săgeata şarpelui, fericite apostole, cântând: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicându-te la înălţimea privirii spre cele de sus, te-ai umplut, Sfinte apostole Tadeu, de Dumnezeiescul Duh; şi cu cuvântul de mântuire dumnezeieşte te-ai înbogăţit şi popoare ai învăţat să cânte: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu obiceiul meu alunecând şi cu fapte netrebnice îmbrăcat fiind, la tine scap: ajută-mi, Stăpână, obiceiuri de pocăinţă dând smeritului meu suflet, ca să te măresc pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Biruitori chinuitorului...

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cer te-ai arătat, spunând slava lui Dumnezeu, apostole Tadeu şi păgânilor ai fost luminare, la dumnezeiasca credinţă aducând pe cei ce cântă cu căldură: Lăudaţi pe Domnul şi-L prea înălţaţi în veci.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tărie celor neputincioşi, orbilor şi slăbănogilor bună umblare, fericite, dând cu puterea Duhului, cetăţii Edesei luminător te-ai făcut. Pentru aceea, te laudă pururea cu credinţă pe tine, Sfinte apostole Tadeu.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce cu bogăţia minunilor a întors la credinţă cu dumnezeiasca voie neamul cel necredincios şi din înşelăciunea idolească a scăpat pe cei ce alergau la dânsul, cu credinţă după datorie să fie mărit apostolul Tadeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Umbra Legii a încetat, Stăpână, născând tu pe Dătătorul Legii, cel ce luminează cu darul lumea. Pe Acela pururea roagă-L să se milostivească degrab spre mine cel biruit de legea păcatului.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce vezi dumnezeieştile răsplătiri cele veşnice şi lângă doririle cele mai desăvârşite mai luminat te apropii, fericite apostole Tadeu, veseleşte-te şi dănţuieşte.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un cedru, ca un mare chiparos, mărite Tadeu, cu bunătăţile te-ai înălţat, umplând de bună mireasmă inimile celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreunatu-te-ai cu apostolii, fericite şi cu mucenicii şi cu Cetele celor fără de trup, bucurându-te; cu aceia roagă-te să se mântuiască cei ce te cinstesc pe tine.

Stih: ***Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomenirea ta cu strălucirea darurilor, din destul luminând gândurile credincioşilor, pe toţi îi îndemna să te laude pe tine, Sfinte apostole Tadeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iubitoare de bine, Fecioară, fă bun sufletul meu cel înrăutăţit cu păcatele, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preabun.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea…

Apropiindu-te de Soarele cel înţelegător, de la care ai luat Razele cele de taină, te-ai făcut ca o stea prea luminoasă, strălucind toată plinirea pământului şi împărtăşind negura înşelăciunii, prea fericite. Pentru aceasta, pomenirea ta cea de lumină purtătoare şi sfântă, cu credinţă o prăznuim şi cu un glas grăim către tine: Sfinte apostole Tadeu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna praznicului Adormirii Maicii Domnului, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ceata cea prea cinstită a înţelepţilor apostoli s-a adunat în chip minunat să îngroape cu prea mărire trupul cel prea curat, Născătoare de Dumnezeu, prea lăudată. Cu

aceia au cântat mulţimile îngerilor, lăudând cinstită adormirea ta, pe care cu credinţă o prăznuim.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Vasa cu cei trei fii ai ei

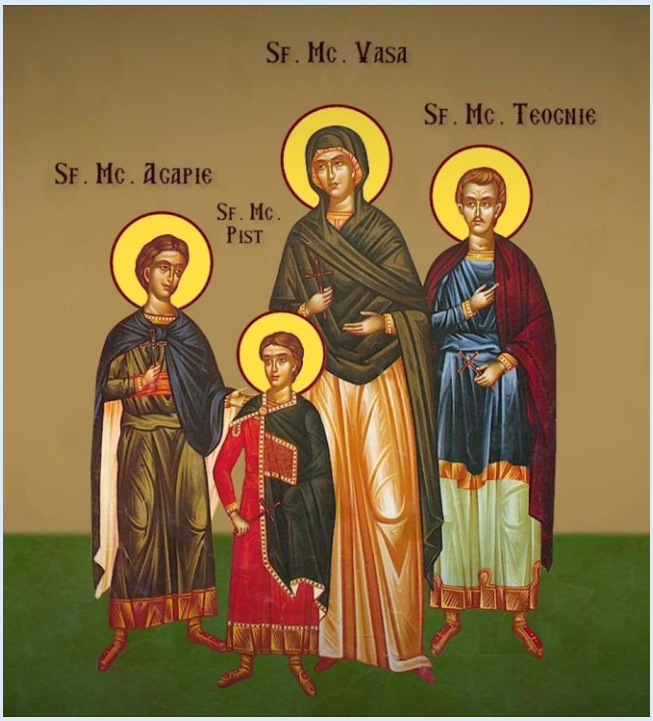

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Vassa cu cei trei fii ai ei (s.v. 21 august / s.n. 3 septembrie):

https://www.academia.edu/105794883/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Vassa_cu_cei_trei_fii_ai_ei_21_august_

https://archive.org/details/canon-sf.-vasa-si-copii

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfanta-mucenita-vassa-cu-cei-trei-fii-ai-ei-s-v-21-august-s-n-3-septembrie/271287386

***

Neluta Bunicuta - Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Vasa cu cei trei fii ai ei - 21 august:
https://www.youtube.com/watch?v=8tjxnOubDK4

&&&

Troparul Sfintei mucenițe Vasa și al celor trei fii ai ei, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale

demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

facere a lui Iosif

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

A ta pomenire lăudând cu bucurie, prea mărită, roagă-te, fericită, ca să mi se dea luminare şi iertare de greşelile cele de suflet stricătoare.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te-ai înspăimântat de porunca celor urători de Dumnezeu, fiind îngrădit sufletul tău cu frica Domnului. Pentru aceea, ai îndrăznit bărbăteşte la răni de bice şi la nevoi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luat-ai cu tărie multe feluri de chinuri, împreună cu trei feciori ai tăi, purtătoare de patimi, cu răbdare; cu aceia ai împletit cununile nestricăciunii, slăvind pe Sfânta Treime.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislit-ai fără durere de maică, pe Cuvântul Tatălui, Preasfântă; şi pe Acesta în chip de negrăit mai presus de cuvânt spre mântuirea noastră L-ai născut.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinzându-te cu credinţă şi cu dorirea cea fierbinte după sfânta dragoste către Hristos, prea lăudată, focul l-ai stins, stându-ţi înainte îngerul; iar pe poporul cel neînţelegător cu totul prin foc l-ai prăpădit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum neamul drepţilor binecuvântat s-a făcut, din pântecele tău strălucind pătimitorii cei luminoşi, Sfântă muceniţă Vasa, prea mărită, ai tulburat împotrivirea cea întunecoasă a celor fărădelege, cu întărirea gândului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, maică ce ai covârşit Legile firii cu împreunarea celor peste fire, cum ai răbdat văzând daţi la moarte nedreaptă, unul după altul, pe cei ce i-ai hrănit cu credinţă şi cu lapte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe mine cel mort cu mâncarea neascultării m-ai izbăvit, ceea ce ai Născut însăşi Viaţa cea ipostatică, Fecioară, cu totul fără prihană. Pentru aceasta, după vrednică datorie te fericim pe tine, pururea fericită.

Irmosul: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte în dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neîndoit având gândul tău spre luptă, ai năvălit asupra războinicului cel viclean şi în adâncul sângiuirilor pe acesta l-ai potolit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine, fiind osândită la moarte pe nedrept, adâncul, primindu-te, s-a ruşinat şi te-a izbăvit, răbdătoare de patimi Sfântă muceniţă Vasa, prin dumnezeiasca voie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împărăţia cea neclintită, împreună cu prea lăudaţii fiii tăi ai moştenit, mărită şi cămara cu adevărat cerească şi Lumina cea neapusă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, Muntele cel netăiat de demult, Avacum te-a văzut mai înainte cu Duhul; din tine S-a arătat Dumnezeu şi pe noi, Fecioară, ne-a mântuit.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina Feţei Tale, Hristoase, a trălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind cuprins de setea dragostei lui Hristos, mărite Agapie, de Dumnezeu fericite, până în sfârşit ai urât răutatea şi cu tărie ai răbdat durerile chinurilor şi despuierea pielii trupului.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfâşiat fiindu-ţi pieptul tău cu unghii de fier, mucenice Teognie, te-ai făcut cunoscut cu mult mai curat şi desăvârşit, precum ai dorit, înţelepte, Dumnezeului tuturor, către care te-ai suit cu mărire, strălucind cu luminile patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu neîndoită credinţă, prea înţelepte credinciosule, îndurând chinurile, ai înspăimântat inimile cele neînţelegătoare ale necredincioşilor, fericite, când se zdrobeau oasele tale şi se dezlegau toate încheieturile trupului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Căderea strămoaşei Eva pentru toţi ai îndreptat-o acum, născând pe Izbăvitorul, Mântuitorul şi Ziditorul şi Domnul, Maica lui Dumnezeu, singura între femei binecuvântată; pentru aceasta, cu credinţă te mărim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărind sufletul tău spre dragostea lui Dumnezeu cea neapusă, ai subţiat scaunele cele pângărite ale zeilor până în sfârşit şi te-ai făcut împreună vieţuitoare cu îngerii, Sfântă muceniţă Vasa, purtătoare de chinuri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mari chinuri ai petrecut pentru Hristos, muceniţă şi ai primit de la dânsul mari răsplătiri şi laudă fără de moarte şi cămară dumnezeiască şi dulceaţă netrecătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe Iona de demult din adâncul mării te-a mântuit pe tine Dumnezeu, cu puterea cea atotţiitoare; întru tine minunându-se, prea lăudată, Cel care în sfaturile sfinţilor totdeauna este Preaslăvit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mulţimile păcatelor şi valurile deznădăjduirii tulbură gândul meu; milostiveşte-te, Stăpână şi întinde mie mâna ta şi mă izbăveşte tu, care ai născut pe Mântuitorul.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor. Căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu putere dumnezeiască, trecând văpaia focului, muceniţă, nevătămată, cu focul sângiuirilor tale ai ars înşelăciunea ca pe o materie, grăind: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai oprit repezirile leilor în groapă, mântuind pe proorocul Tău Daniel, nevătămată ai arătat de fiare pe purtătoarea de chinuri, care grăia Ţie, Stăpâne: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu luminate razele Crucii, strălucind Sfânta muceniţă Vasa mărita, a trecut nevătămată întunericul înşelăciunii şi către lumină a ieşit grăind: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rupe multele împletituri ale greşelilor mele, Mireasă a lui Dumnezeu, care ai născut mai presus de cuvânt pe Dumnezeu, cel ce a ridicat păcatul lumii; binecuvântată, curată, pururea prea mărită.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce s-a îmbrăcat în a noastră neputinţă, neputinţa aievea a întărit şi pe tine te-a lucrat mai puternică, muceniţă, decât focul, decât apa, decât fiarele şi decât uneltele cele de chinuri, cu credinţă, grăind: preoţi, binecuvântaţi; popoare, prea înălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Copiii cei cinstiţi, ca nişte tineri, luptându-se bărbăteşte, au biruit împotrivirea celor potrivnici; dumnezeiescul Teognie şi sfinţitul Agapie împreună cu măritul Pistos s-au arătat tari cu lucrul şi cu cuvântul. Şi cununile biruinţei de la Dumnezeu primind, pe Dânsul Îl Înalţă întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un măslin bine roditor şi ca o viţă mult roditoare, cu trei mlădiţe bine îndreptându-te, i-ai hrănit; cu aceia ai lucrat strugurii mărturisirii, care au izvorât vinul

muceniciei, Sfântă muceniță Vasa, veselind inimile celor ce cu bună credinţă cântă: popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu Cetele celor fără de trup şi cu oştile mucenicilor, stând înaintea scaunului, prea lăudaţilor şi de slavă şi de lumina darului umplându-vă, dezlegaţi întunericul greşelilor noastre, celor ce cu credinţă prăznuim luminata şi dumnezeiasca şi plină de daruri a voastră cinstită pomenire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul lui Dumenzeu, care a făcut cerurile cu porunca şi pământul cu voia, prea curată, Cel ce a zidit pe om, din tine în chip vădit a luat Trup, ca să zidească firea noastră cea zdrobită de înşelăciunea şarpelui, prefăcând-o iarăşi ca mai înainte, Fecioară, El, Cel Milostiv.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Chinuitorul haldeilor a ars nebuneşte, de şapte ori, cuptorul, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia de o putere mai mare mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a grăit: tineri, binecuvântaţi-L; preoţi, lăudaţi-L; popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a vedea cele ce ochiul pământesc cu adevărat nu a văzut, ai răbdat bărbăteşte, prea lăudată, durerile trupului, zdrobirea mădularelor, repezirea fiarelor, arsura focului, învăluirea mării, cu razele Luminii celei fără materie strălucind, prea fericită.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

De Dumnezeu purtătoare răsărit-ai cu adevărat ca o luminoasă lună şi bine împodobită, aducând cu darul ceata dumnezeiască de stele luminoase a celor ce au ieşit din pântecele tău; iar, acum, lumea, cu rază fără materie, străluciţi, fericiţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-vă mintea, fericiţilor, pe piatra răbdării, de ispite cu multe feluri de întâmplări, v-aţi arătat neplecaţi cu adevărat şi biruinţă în Hristos ridicând, împreună cu Dânsul pururea a împăraţi v-aţi învrednicit, bucurându-vă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o adevărată întreagă porumbiţă, ca o turturea care ai iubit pe Dumnezeu şi ca o rândunea cu dumnezeieştii pui zburând la ceruri, te-ai sălăşluit la dumnezeiasca Stăpânire cea gânditoare, trecând iarna şi vânturile demonilor, Sfântă muceniţă Vasa, pe care cu dragoste te fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Iubitorul de oameni şi Mântuitorul născând, minunată şi de bine iubitoare Stăpână, dă-mi mie izbăvire de păcate cu rugăciunile tale şi sufletul meu, prea curată, cel spulberat de gânduri, îmbunătăţeşte-l şi-l arată slobod de patimile cele purtătoare de moarte, cu totul fără prihană.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea...

Zburând cu aripile dumnezeieştii credinţe, ca o turturea cu puii tăi, la cuiburile cele nematerialnice ai odihnit, cu sfinţenie nevoindu-te, purtătoare de chinuri muceniţă Vasa, ceea ce eşti împreună vorbitoare cu îngerii şi râuri de minuni izvorăşti celor ce au trebuinţă. Pentru aceea, după datorie, săvârşind sfântă pomenirea ta, te cinstim, pe Mântuitorul slăvind şi cu un glas grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna praznicului Adormirii Maicii Domnului, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ceata cea prea cinstită a înţelepţilor apostoli s-a adunat în chip minunat să îngroape cu prea mărire trupul cel prea curat, Născătoare de Dumnezeu, prea lăudată. Cu aceia au cântat mulţimile îngerilor, lăudând cinstită adormirea ta, pe care cu credinţă o prăznuim.

Imnografie

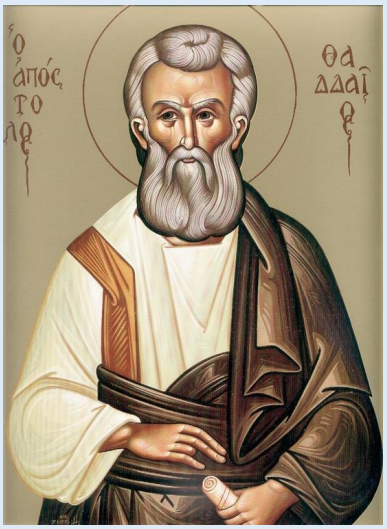

Condacul Sfântului apostol Tadeu: Prăznuirea apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârşim astăzi cu veselie. Că el dă, celor ce-l cinstesc pe dânsul cu credinţă, izbăvire de păcate şi dumnezeiască tărie, căci are îndrăzneală ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Hristos.

Troparul Sfântului apostol Tadeu: Apostole Sfinte Tadeu, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

(Video) Troparul Sfântului apostol Tadeu - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-apostol-tadeu-tropar

Troparul Sfintei muceniţe Vasa cu cei trei fii ai ei: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Video) Troparul Sfintei muceniţe Vasa - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfanta-mucenita-vasa-tropar

Viețile Sfinților - Viața Sfântului apostol Tadeu

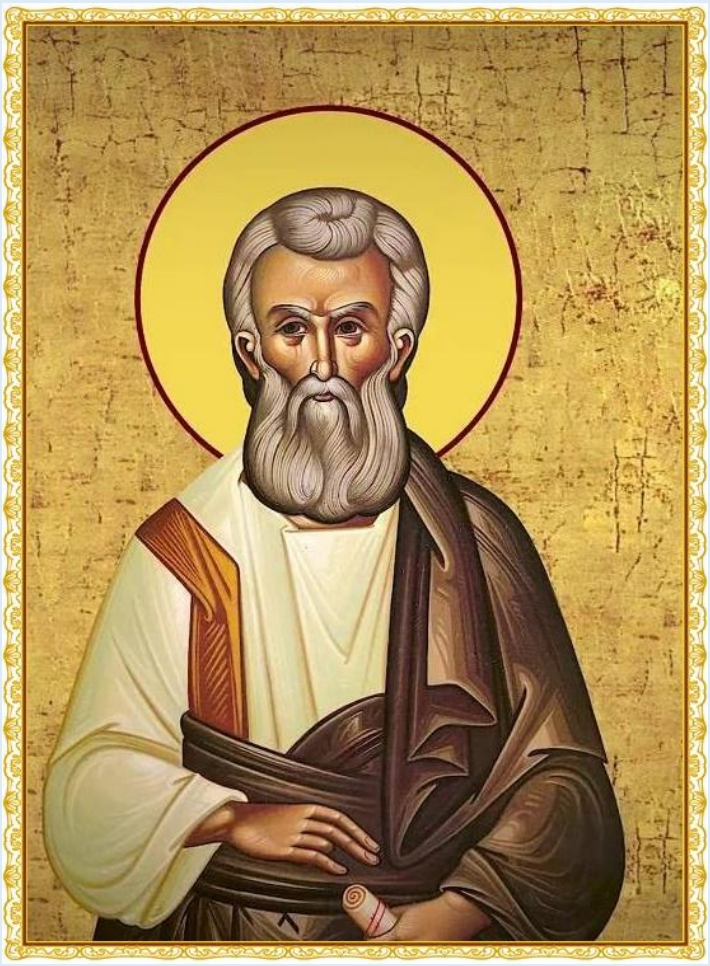

Sfântul apostol Tadeu a fost din cetatea Edesa. El era evreu de neam şi cunoştea desăvârşit dumnezeiasca Scriptură a Legii Vechi.

Şi s-a suit în Ierusalim la închi-năciune în zilele Sfântului Ioan Botezătorul şi s-a minunat auzind propovăduirea lui şi văzând îngerească lui viaţă, şi a fost botezat de către dânsul.

După aceea, văzând pe Domnul nostru Iisus Hristos în trup petrecând cu oamenii şi auzind învăţătura Lui şi văzând minunile Lui, s-a dus după Dânsul şi a fost numărat în ceata celor şaptezeci de apostoli mai mici, despre care se scrie în Evanghelie: Domnul a arătat şi pe alţi şaptezeci şi i-a trimis pe ei câte doi înaintea feţei Sale, în toată cetatea şi locul, unde voia să meargă.

Iar după pătimirea cea de bunăvoie, după moartea Domnului şi după învierea cea de a treia zi şi înălţarea Lui la ceruri, Sfinţii apostoli împărţindu-se în toată lumea la propovăduire, Sfântul Tadeu s-a dus la Edesa, trimis fiind de Domnul. P

entru că aşa a făgăduit Domnul lui Avgar, domnul Edesei, mai înainte de patima Sa cea de bunăvoie, trimiţându-i pe mahramă închipuirea cea nefăcută de mână a Preasfintei Sale feţe şi scriind către dânsul: ***„Când mă voi înălţa la Tatăl, voi trimite la tine pe unul din ucenicii Mei, care te va tămădui desăvârşit de boala care te-a cuprins pe tine şi îţi va da viaţă veşnică ţie şi celor ce sunt cu tine".***

Deci apostolul Tadeu, mergând în cetatea Edesa, nu s-a arătat îndată stăpânitorului, ci mai întâi a intrat în casa unui evreu cunoscut al său, cu numele Tobie, şi fiind găzduit la dânsul, a început cu minune a face tămăduiri cu puterea lui Hristos, tămăduind toate bolile prin punerea mâinilor şi prin chemarea numelui Domnului. Deci, străbătând vestea despre dânsul prin toată cetatea, au început a aduce la dânsul pe neputincioşii lor şi, văzând tămăduirea lor cea grabnică ce se făcea de apostolul lui Hristos, se minunau foarte. Despre aceasta s-a vestit şi domnului Avgar, cum că un bărbat oarecare, venind de la Ierusalim, face multe minuni cu numele lui Iisus Hristos.

Deci Avgar îndată şi-a adus aminte de scrisoarea lui Hristos, care-i făgăduia că are să trimită la dânsul pe unul din ucenicii Săi şi s-a gândit în sine, zicând: *„Oare nu a venit acela pe care îi făgăduise lui să-l trimită?"*

Apoi, poruncind să-l cheme pe Tobie, a zis către dânsul: *„Aud că în casa ta este un om din Ierusalim, care tămăduieşte toate bolile cu numele lui Iisus".*

Tobie a zis: „Cu adevărat, stăpâne, oaspetele cel de la mine face multe minuni cu acel nume!"

Domnul a zis: *„Adu-l aici la mine".*

Şi ducându-se Tobie la Sfântul Tadeu, i-a zis: „Domnul acestei cetăţi m-a chemat şi mi-a poruncit să te duc la el, ca să-l tămăduieşti de bolile ce l-au cuprins!"

Şi a zis Tadeu: „Cu adevărat eu sunt trimis la dânsul".

Iar a doua zi au mers amândoi la domnul Avgar, fiind adunaţi acolo toţi boierii şi dregătorii lui.

Şi intrând apostolul cu Tobie pe uşile palatului domnesc, şi domnul uitându-se la dânsul, a văzut faţa lui apostolească strălucind cu lumină şi, înspăimântându-se, s-a sculat degrabă de la locul său şi i s-a închinat până la pământ. Şi s-au mirat toţi cei ce stăteau de faţă, văzând pe domnul că se închină la un străin; pentru că aceia nu vedeau strălucirea cea minunată care ieşea din faţa lui Tadeu.

Deci domnul l-a întrebat pe Sfântul Tadeu: *„Oare tu eşti ucenicul lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu, care mi-a făgăduit prin scrisoare să-mi trimită pe unul din ucenicii Săi, ca să-mi dea sănătate desăvârşită neputinţei mele şi viaţă veşnică, mie şi celor ce sunt cu mine?"*

Apostolul lui Hristos a răspuns: „De vreme ce ai pus mare nădejde spre Domnul meu Iisus Hristos, de aceea am venit la tine, fiind trimis de Dânsul. Şi dacă credinţa ta către El se va înmulţi mai mult în tine, toate cele dorite de tine vor fi după credinţa ta".

Avgar a zis: *„Am crezut atâta într-însul, încât am voit să adun puterea oştii şi să merg asupra iudeilor care L-au răstignit pe El, ca să răzbun asupra lor răutatea aceea şi să-i pierd cu desăvârşire. Dar stăpânirea romană, sub care suntem, m-a oprit".*

Sfântul Tadeu a zis: „Domnul şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos n-a avut trebuinţă de ajutorul omenesc în vremea pătimirii Sale de la iudeii cei zavistnici şi răi; căci putea să pună înaintea Sa legiuni de îngeri, dar, împlinind voia Părintelui, a pătimit pentru mântuirea a toată lumea. Iar după împlinirea voii Părintelui Său, S-a suit către Dânsul la ceruri cu slavă şi a şezut de-a dreapta Lui, şi nu are trebuinţă ca cineva să-L răzbune pe El asupra vrăjmaşilor Lui, având El însuşi putere peste toţi, ca să judece viii şi morţii, şi fiecăruia să-i răsplătească după faptele lui".

Deci vorbind mult despre Hristos Dumnezeu către Avgar şi către cei ce erau cu dânsul, Sfântul Tadeu l-a adus la desăvârşita credinţă şi l-a botezat.

Atunci Avgar a câştigat în Sfântul Botez tămăduire de lepra pe care o avea rămasă pe faţa sa după cea dintâi vindecare, căci mai înainte era lepros peste tot trupul, şi când s-a adus la el scrisoarea lui Hristos şi chipul cel nefăcut de mână al Preasfintei feţe a Lui, atunci i-a fost cea dintâi tămăduire, curăţindu-i-se trupul de lepră, rămânând numai o mică parte - cu dumnezeiască rânduială - pe faţa lui, până la venirea apostolului Tadeu.

Iar cealaltă tămăduire desăvârşită a lui, nu numai cea trupească, dar şi cea sufletească, s-a făcut prin venirea apostolului şi prin Sfântul Botez, când a ieşit din sfânta scăldătoare cu totul întreg şi sănătos. Deci s-a botezat domnul Avgar cu toată casa sa; asemenea s-au botezat şi ceilalţi care văzuseră minunile şi câştigaseră tămăduire de neputinţele lor.

Apoi Sfântul apostol Tadeu a poruncit domnului Avgar să adune pe toţi locuitorii cetăţii şi să asculte cuvântul lui Dumnezeu.

Deci a doua zi s-a adunat tot poporul, iar Tadeu, apostolul lui Hristos, stând pe un loc înalt, a început a le bine vesti pe Unul adevăratul Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul, toate cele văzute şi nevăzute, cu atotputernica Sa tărie, şi cum Fiul lui Dumnezeu S-a pogorât din cer pe pământ, prin cea negrăită întrupare pentru mântuirea omenească, şi a pătimit de voie, a murit, a înviat şi S-a înălţat la ceruri, şi a pregătit celor buni răsplătire veşnică la ceruri, iar celor răi pedeapsă nesfârşită în iad. Asemenea, le-a spus şi toate celelalte taine ale mântuirii noastre prin cuvinte pe larg.

Iar popoarele au crezut cuvintele apostolului, de vreme ce au văzut şi minunile lui, căci vedeau pe domnul lor tămăduit şi pe ceilalţi mulţi; deci au început a slăvi pe Hristos, cerând Sfântul Botez.

Astfel s-a luminat prin botez cetatea Edesa prin sfânta credinţă cea întru Domnul nostru Iisus Hristos; deci s-au zidit biserici şi s-au pus preoţi, prin punerea mâinilor apostolului.

Iar domnul Avgar, vrând să mulţumească Sfântului apostol Tadeu pentru tămăduirea sa, i-a dat lui mult aur, dar sfântul n-a primit, zicând: ***„Dacă pe ale noastre le-am lăsat, apoi cum să vrem să le primim pe cele străine?"***

Deci întărind în Edesa sfânta credinţa şi pe toate rânduindu-le bine, Sfântul apostol Tadeu s-a dus în Mesopotamia, şi luminând acolo pe mulţi şi zidind multe biserici, străbătea pretutindeni cetăţile Siriei, ostenindu-se cu buna vestire a lui Hristos.

Apoi, mergând la Virit, cetatea Feniciei, propovăduind şi botezând pe mulţi, s-a odihnit întru Domnul.

Notă. Să se ştie că acest Sfânt Tadeu este altul decât Sfântul Iuda Tadeu, care s-a numit Levi, unul din cei doisprezece apostoli, a cărui pomenire este în 19 zile ale lunii iunie; dar în Prolog şi în Sinaxar s-a scris în această zi despre Tadeu cel de

acum, astfel: „Pomenirea Sfântului Tadeu care s-a numit şi Levi". Dar această numire de Levi nu este a acestui Sfânt Tadeu, ci a celui dintâi, care este din cei doisprezece apostoli, precum scrie la evanghelistul Matei, în capitolul 20.

Acest lucru l-a arătat luminos Nichifor Calist, scriitorul grec de istorii bisericeşti, în a doua sa carte, în capitolul 40, scriind astfel despre aceşti doi cu numele de Tadeu: „Dumnezeiescul Iuda, nu Iscarioteanul, ci altul, care avea îndoită numire, Tadeu şi Levi, fiul lui Iosif şi fratele lui Iacob cel aruncat de pe aripa bisericii, mai întâi a cercetat Iudeia şi Galileea, Samaria şi Idumeea, apoi cetăţile Arabiei şi părţile Siriei şi ale Mesopotamiei, vânându-le cu mreaja Sfintei Evanghelii; iar mai pe urmă a mers în Edesa, cetatea lui Avgar, unde mai înainte celălalt Tadeu - unul din cei şaptezeci - a propovăduit pe Hristos. Acolo, de nu ajungea ceva din slujba celuilalt, a împlinit el bine". Acestea scrie Nichifor despre cei doi cu numele Tadeu, dintre care cel dintâi care este din cei 12 apostoli, îl numeşte Levi, iar pe celălalt, adică pe acesta ce este din cei 70, numai Tadeu, nu şi Levi. Încă şi Sfântul evanghelist Matei a fost numit Levi, iar de ce s-a făcut aceasta, caută viaţa lui, în 16 zile ale lunii noiembrie.

Viețile Sfinților - Viața Sfintei mucenițe Vasa

Sfânta muceniţă Vasa a trăit în împărăţia lui Maximian, în cetatea Edesa. Ea, însoţindu-se cu un oarecare slujitor idolesc, anume Valerie, a născut cu dânsul trei fii: Teognie, Agapie şi Pist, şi i-a crescut în credinţa creştinească, căci era creştină, fiind învăţată sfânta credinţă în Hristos de la strămoşii săi.

Ea fiind pârâtă de bărbatul său, a fost adusă înaintea judecătorului, şi a mărturisit că este creştină; pentru aceasta a fost aruncată în temniţă cu fiii săi.

După aceasta, scoţând-o la judecată, au chinuit pe fiii săi înaintea ochilor ei. Întâi pe Teognie l-au spânzurat şi după aceea l-au strujit; după aceea lui Agapie i-au jupuit pielea capului până la piept, dar el tăcea, nezicând nimic; apoi pe al treilea l-au muncit în tot chipul. Iar maica, privind la pătimirea fiilor ei, îi întărea spre nevoinţă şi îi îndemna cu rugăminte.

Toţi aceşti trei prunci, suferind cu bărbăţie muncile pentru Hristos, au fost tăiaţi cu sabia. Deci Sfânta Vasa, maica lor, s-a bucurat că a trimis mai înainte la Hristos pe iubiţii săi fii. Şi iar au pus-o în legăturile temniţei, unde fiind chinuită de foame, a luat hrană din mâna îngerului şi s-a întărit spre cea mai mare pătimire.

După aceasta a fost dusă în Macedonia, din porunca chinuitorului, şi acolo, silind-o la necurata jertfă, nu s-a supus. Drept aceea, mai întâi a fost aruncată în apă, apoi în foc şi după aceea au bătut-o cu pietre; dar din toate acele chinuri a rămas nevătămată. Apoi, aducând-o în capiştea idolească, ea a apucat pe idolul Die, l-a aruncat la pământ şi l-a sfărâmat. După aceea au dat-o spre mâncare fiarelor, dar ele nu s-au atins de dânsa, apoi au aruncat-o în mare, departe de mal ca treizeci de stadii, şi au văzut cei ce priveau la dânsa, cum trei bărbaţi luminoşi, care străluceau mai mult decât soarele, au adus-o în corabie şi au pus-o pe scaun. Iar după opt zile s-a arătat ostaşilor într-o insulă oarecare, care era în Helespont.

Iar dregătorul din Macedonia, cu numele Filip, înştiinţându-se de acest lucru, a scris lui Consularie al Cizicului, din eparhia Helespontului, ca să o prindă. Deci acela, prinzând pe sfânta, a silit-o la jertfa idolească, dar, văzând că nu se pleacă nicidecum, a poruncit să-i lege mâinile înapoi şi, cu bătaie cumplită sfărâmându-i toate mădularele, la sfârşit i-a tăiat cinstitul ei cap. Astfel sfânta şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos Dumnezeu, căruia I se cuvine slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfânta muceniță Vasa - drumul spre sfințenie

Născută în cetatea Edesa, pe vremea împăratului Maximian, și căsătorindu-se la vremea potrivită, Sfânta Vasa a dat naștere la trei prunci. Pentru că i-a crescut cu frică de Dumnezeu, soțul ei a pârât-o că este creștină și, adusă în fața judecătorului, Sfânta Vasa și-a mărturisit credința, fiind întemnițată împreună cu fiii ei.

Și fiind apoi torturați și uciși cu sabia cei trei băieți, mama îi îmbărbăta să pătimească acum, pentru ca în viața veșnică să se învrednicească de bunătatea Domnului. Iar pe Sfânta Vasa, lăsându-o să moară de foame, aceasta a primit hrană din mâna îngerului și din toate chinurile a scăpat nevătămată, zdrobindu-l pe idolul Die.

Și fiind aruncată în mare, a fost prinsă de îngeri și dusă pe o corabie. Închinătorii la idoli i-au dat de urmă, însă, și i-au tăiat capul cu sabia.

Sinaxar 21 august

În această lună, în ziua a douăzeci şi una, pomenirea Sfântului apostol Tadeu, numit şi Levi

Acest Sfânt apostol Tadeu, numit şi Levi, era din cetatea Edesei, evreu de neam, foarte iscusit şi învăţat în dumnezeieştile Scripturi.

Deci suindu-se la Ierusalim ca să se închine, în zilele lui Ioan Botezătorul, şi auzind propovăduirea lui, minunându-se foarte de viaţa lui îngerească, s-a pocăit de păcatele sale şi s-a botezat de la dânsul.

După aceasta văzând pe Hristos şi minunile ce se făceau de către Dânsul şi auzind învăţătura Lui, a urmat după Dânsul până la mântuitoarea patimă.

Iar după Înălţarea Domnului, s-a întors în patria sa, Edesa, şi, după făgăduinţă Mântuitorului faţă de regele Abgar (vezi 16 august), l-a tămăduit pe acesta de lepra lui şi l-a botezat.

Şi învăţând şi luminând pe alţii mulţi, şi făcând biserici, umbla şi cerceta cetăţile Siriei. Şi mergând la Berit, cetatea din Fenicia, şi învăţând şi acolo pe mulţi şi botezând, s-a mutat cu pace către Domnul.

Iar moaştele Sfântului apostol Tadeu au fost aduse la Constantinopol - dimpreună cu cele ale apostolului Andrei - de către Sfântul marele mucenic Artemie (prăznuit la 20 octombrie), în anul 377.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Vasa, împreună cu copiii ei: Teognie, Agapie şi Pistos

Această muceniţă a trăit în zilele împăratului Maximian Galerius (305-311), şi era din cetatea Edesa. Şi însoţindu-se cu un popă idolesc, anume Valerie, a născut trei

copii cu dânsul: Teognie, Agapie şi Pistos, pe care i-a crescut în dreapta credinţă, pentru că ea era credincioasă şi creştină de la strămoşii ei.

Fiind pârâtă de însuşi bărbatul său, a stat de faţă cu copilaşii ei înaintea antipatului Vicarie, şi mărturisindu-se că este creştină, pe dânsa şi cu cei doi copii mai mici au închis-o în temniţă, iar pe Teognie, fiul ei cel mai mare, l-au spânzurat.

Apoi au adus pe Agapie, al doilea fiu al ei, şi l-au bătut cumplit; iar maica sa îl îmbărbăta şi-l îndemna la răbdare; după aceea i-au despuiat pielea capului până la piept. Iar în vremea când îl despuiau, zicea nevoitorul lui Hristos zicerea aceasta vrednică de pomenire: "Nu este lucru mai dulce decât a pătimi cineva pentru Hristos".

După aceasta au adus şi pe al treilea fiu ce-l chema Pistos; şi mărturisind credinţa în Hristos, şi fiind supus la tot felul de chinuri li s-au tăiat la toţi trei fraţii capetele.

Iar maica lor Vasa, atunci se afla în temniţă fără mâncare, primind însă hrană din mâna îngerului. Apoi scoţând-o din temniţă, i s-a poruncit ca să urmeze după Vicarie, care mergea în Macedonia. Şi acolo silind-o ca să jertfească şi nevrând să asculte, a fost supusă la nenumărate chinuri, ca să fie silită să aducă jertfe.

Apoi a fost trimisă la consularul Ciziculuі, care văzând că nu se supune să aducă jertfe la idoli, a poruncit să i se zdrobească mădularele, şi aşa, tăindu-i-se capul, şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Teoclita, făcătoarea de minuni

Această sfântă a trăit pe vremea împăratului Teofil, urătorul de Hristos, şi era de neam din latura optimaţilor; părinţii ei erau Constantin şi Anastasia. Crescută fiind din pruncie cu plăcerea de Dumnezeu, a fost însoţită cu bărbat al cărui nume era Zaharia, fără să se smintească ea cât de puţin de însoţirea cu el. Căci de atunci multe şi nenumărate milostenii făcea, dându-se pe sine la îndeletnicirea dumnezeieştilor cuvinte, şi tot lucrul bun cu lesnire îl făcea, împlinind poruncile Scripturilor.

Lucra încă toată ziua şi slujea la trebuinţele săracilor ce veneau la casa sa şi la toţi cei din casă.

Iar când a venit vremea mutării sale, chemându-şi toate rudeniile şi cunoscuţii, le-a spus şi ziua mutării sale şi cele ce erau să se lucreze în urmă.

Iar minunile ce au urmat după adormirea sa, cu neputinţă este nouă a le scrie, prescurtare întrebuinţând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Tadeu; Sfinţii mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul şi Venust

Sfântul apostol Tadeu

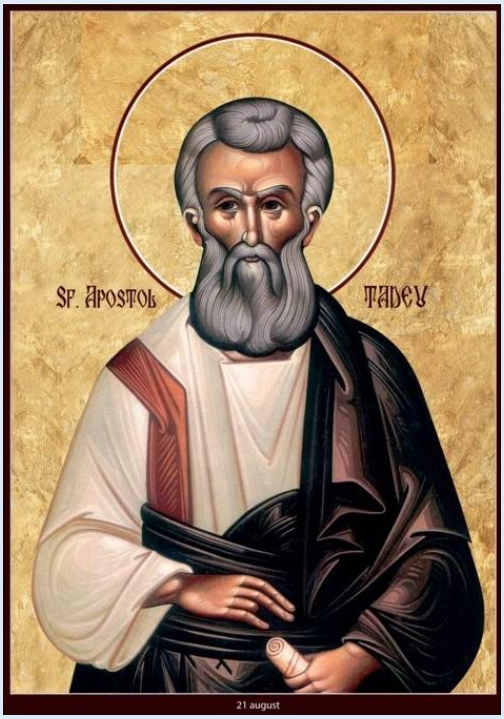

Sfântul Tadeu a fost unul dintre cei 70 de apostoli ai Mântuitorului Iisus Hristos, de neam evreu, din cetatea Edesa. El era un bun cunoscător al Legii Vechi.

După Tradiţia Bisericii, acest sfânt, Tadeu, este altul decât Sfântul Iuda sau Levi Tadeu, cel numărat între cei 12 apostoli, şi altul decât Iuda „fratele” Domnului, scriitorul Epistolei sobornicești Iuda din Noul Testament şi fratele lui Iacov, zis uneori Tadeu.

A propovăduit în Edesa, apoi în Mesopotamia, Siria şi Fenicia, aducând pe mulţi la adevărata credinţă.

Sfinţii mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul şi Venust din Cibales († 304)

Tot astăzi pomenim pe Sfinţii mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul şi Venust din Cibales († 304)

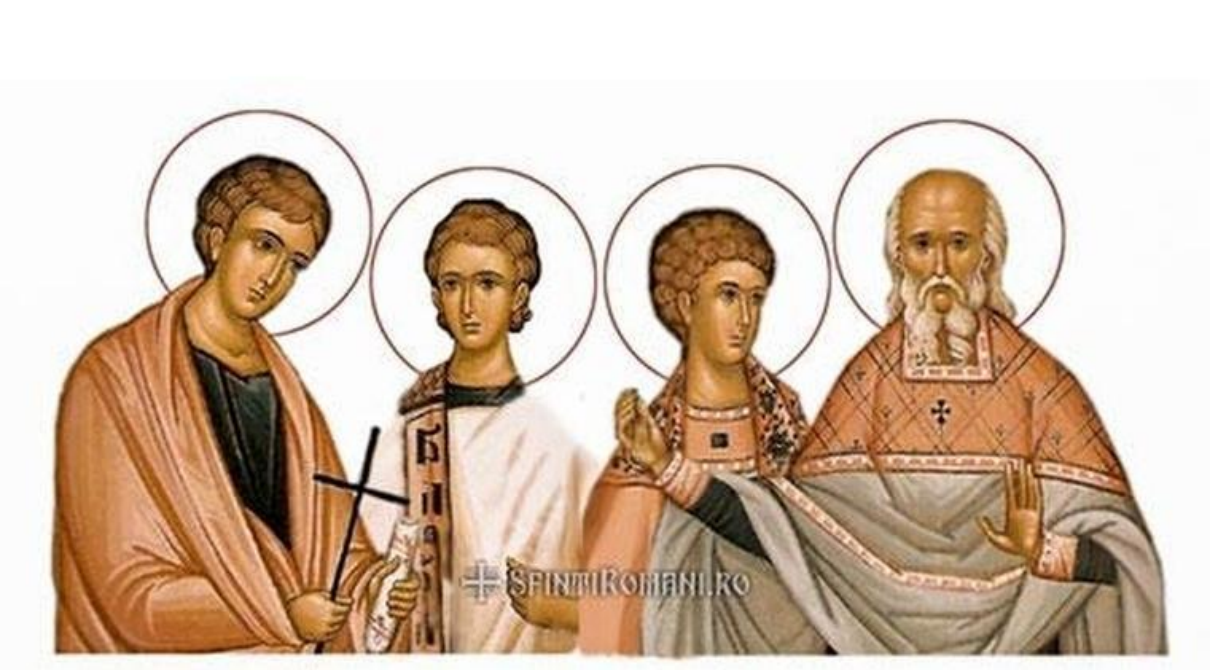

Sfinţii Donat şi Romul erau din Sirmium şi slujeau lui Dumnezeu, iar pentru credinţa lor au fost chinuiţi, apoi li s-au tăiat capetele.

Sfântul Silvan a slujit împreună cu Romul preotul şi a fost prins în Cibales împreună cu alţi creştini. Pentru că nu s-a lepădat de Hristos, i s-a tăiat capul cu sabia.

Sfântul Venust era fratele geamăn al Sfântului Donat şi, fiind prins tot la Cibales din porunca întâistătătorului cetăţii, Victorian, i s-a tăiat capul cu sabia.

Astfel, s-au săvârşit la 21 august 304 aceşti sfinţi care au primit cununa muceniciei din mâinile lui Hristos Domnul.

Calendar Ortodox - Sfântul apostol Tadeu; Sfânta muceniță Vasa; cu fiii ei; Sfinții mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust

Sfinții mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust

Aceşti au suferit moarte martirică în timpul împăratului Diocleţian. Persecuţiile sângeroase împotriva creştinilor au fost pornite de către împăraţii romani, care considerau creştinismul ca un pericol pentru însăşi existenţa statului roman păgân de atunci.

În acele vremuri, în statul roman, religia era strâns legată de viaţa politică şi socială. Cetăţenii romani aveau obligaţia de a cinsti pe zei şi a le aduce jertfe, rigori pe care creştinii nu le îndeplineau. Au fost foarte mulţi împăraţi romani care au declanşat persecuţii sângeroase împotriva creştinilor printre care şi Diocleţian (284-305).

În anii 303-304 Diocleţian a dat patru edicte împotriva creştinilor, prin care se prevedea dărâmarea lăcaşurilor de cult, interzicerea adunărilor creştine, uciderea preoţilor şi chiar a credincioşilor, dacă nu voiau să jertfească zeilor păgâni.

Printre pedepsele care se aplicau: bătaia cu vergi sau cu pietre, sfâşierea trupului cu cioburi ascuţite, arderea cu fier înroşit, turnarea de plumb topit pe spate, spân-

zurarea cu capul în jos, sfărâmarea picioarelor, sugrumarea, înecarea, tăierea capului cu sabia.

Preotul Romulus, diaconul Silvanus (Silvan), diaconul Donatus (Donat) şi fratele său Venust au primit moarte martirică în localitatea Cibalae (Cibales), în apropiere de Sirmium.

Tuturor li s-a tăiat capul cu sabia în ziua de 21 august, anul 304, pentru că au mărturisit că sunt creştini şi au refuzat să aducă jertfe zeilor păgâni.

Sfântul apostol Tadeu

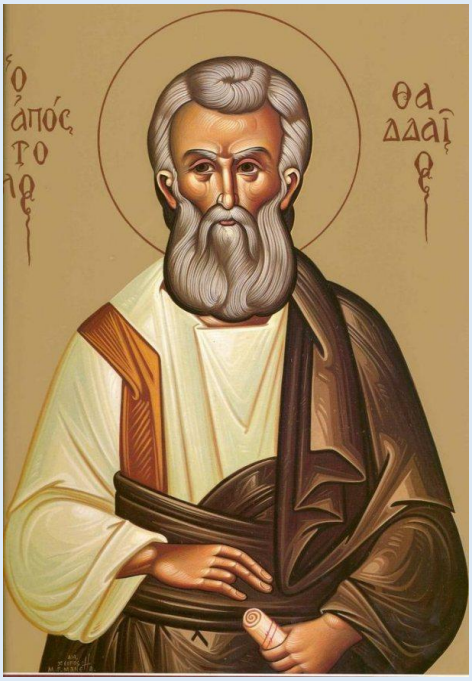

Sfântul apostol Tadeu a fost din cetatea Edesa. El era evreu de neam şi cunoştea desăvârşit dumnezeiasca Scriptură a Legii Vechi. Şi s-a suit în Ierusalim la închinăciune în zilele Sfântului Ioan Botezătorul şi s-a minunat auzind propovăduirea lui şi văzând îngerească lui viaţă, şi a fost botezat de către dânsul.

Tropar, glasul 3: Apostole Sfinte Tadeu, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

După aceea, văzând pe Domnul nostru Iisus Hristos în trup petrecând cu oamenii şi auzind învăţătura Lui şi văzând minunile Lui, s-a dus după Dânsul şi a fost numărat în ceata celor şaptezeci de apostoli mai mici, despre care se scrie în Evan-

ghelie: ***Domnul a arătat şi pe alţi şaptezeci şi i-a trimis pe ei câte doi înaintea feţei Sale, în toată cetatea şi locul, unde voia să meargă.***

Iar după pătimirea cea de bunăvoie, după moartea Domnului şi după învierea cea de a treia zi şi înălţarea Lui la ceruri, Sfinţii apostoli împărţindu-se în toată lumea la propovăduire, Sfântul Tadeu s-a dus la Edesa, trimis fiind de Domnul.

Pentru că aşa a făgăduit Domnul lui Avgar, domnul Edesei, mai înainte de patima Sa cea de bunăvoie, trimiţându-i pe mahramă închipuirea cea nefăcută de mână a Preasfintei Sale feţe şi scriind către dânsul: „Când mă voi înălţa la Tatăl, voi trimite la tine pe unul din ucenicii Mei, care te va tămădui desăvârşit de boala care te-a cuprins pe tine şi îţi va da viaţă veşnică ţie şi celor ce sunt cu tine”.

Deci apostolul Tadeu, mergând în cetatea Edesa, nu s-a arătat îndată stăpânitorului, ci mai întâi a intrat în casa unui evreu cunoscut al său, cu numele Tobie şi fiind găzduit la dânsul, a început cu minune a face tămăduiri cu puterea lui Hristos, tămăduind toate bolile prin punerea mâinilor şi prin chemarea numelui Domnului.

Deci, străbătând vestea despre dânsul prin toată cetatea, au început a aduce la dânsul pe neputincioşii lor şi, văzând tămăduirea lor cea grabnică ce se făcea de apostolul lui Hristos, se minunau foarte. Despre aceasta s-a vestit şi domnului Avgar, cum că un bărbat oarecare, venind de la Ierusalim, face multe minuni cu numele lui Iisus Hristos.

Deci Avgar îndată şi-a adus aminte de scrisoarea lui Hristos, care-i făgăduia că are să trimită la dânsul pe unul din ucenicii Săi şi s-a gândit în sine, zicând: „Oare nu a venit acela pe care îi făgăduise lui să-l trimită?”

Apoi, poruncind să-l cheme pe Tobie, a zis către dânsul: „Aud că în casa ta este un om din Ierusalim, care tămă-duieşte toate bolile cu numele lui Iisus”.

Tobie a zis: „Cu adevărat, stăpâne, oaspetele cel de la mine face multe minuni cu acel nume!”

Domnul a zis: „Adu-l aici la mine”.

Şi ducându-se Tobie la Sfântul Tadeu, i-a zis: „Domnul acestei cetăţi m-a chemat şi mi-a poruncit să te duc la el, ca să-l tămăduieşti de bolile ce l-au cuprins!”

Şi a zis Tadeu: *„Cu adevărat eu sunt trimis la dânsul”.*

Iar a doua zi au mers amândoi la domnul Avgar, fiind adunaţi acolo toţi boierii şi dregătorii lui.

Şi intrând apostolul cu Tobie pe uşile palatului domnesc, şi domnul uitându-se la dânsul, a văzut faţa lui apostolească strălucind cu lumină şi, înspăimântându-se, s-a sculat degrabă de la locul său şi i s-a închinat până la pământ. Şi s-au mirat toţi cei ce stăteau de faţă, văzând pe domnul că se închină la un străin; pentru că aceia nu vedeau strălucirea cea minunată care ieşea din faţa lui Tadeu.

Deci domnul l-a întrebat pe Sfântul Tadeu: „Oare tu eşti ucenicul lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu, care mi-a făgăduit prin scrisoare să-mi trimită pe unul din ucenicii Săi, ca să-mi dea sănătate desăvârşită neputinţei mele şi viaţă veşnică, mie şi celor ce sunt cu mine?”

Apostolul lui Hristos a răspuns: *„De vreme ce ai pus mare nădejde spre Domnul meu Iisus Hristos, de aceea am venit la tine, fiind trimis de Dânsul. Şi dacă credinţa ta către El se va înmulţi mai mult în tine, toate cele dorite de tine vor fi după credinţa ta”.*

Avgar a zis: „Am crezut atâta într-însul, încât am voit să adun puterea oştii şi să merg asupra iudeilor care L-au răstignit pe El, ca să răzbun asupra lor răutatea aceea şi să-i pierd cu desăvârşire. Dar stăpânirea romană, sub care suntem, m-a oprit”.

Sfântul Tadeu a zis: *„Domnul şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos n-a avut trebuinţă de ajutorul omenesc în vremea pătimirii Sale de la iudeii cei zavistnici şi răi; căci putea să pună înaintea Sa legiuni de îngeri, dar, împlinind voia Părintelui, a pătimit pentru mântuirea a toată lumea. Iar după împlinirea voii Părintelui Său, S-a suit către Dânsul la ceruri cu slavă şi a şezut de-a dreapta Lui, şi nu are trebuinţă ca cineva să-L răzbune pe El asupra vrăjmaşilor Lui, având El însuşi putere peste toţi, ca să judece viii şi morţii, şi fiecăruia să-i răsplătească după faptele lui”.*

Deci vorbind mult despre Hristos Dumnezeu către Avgar şi către cei ce erau cu dânsul, Sfântul Tadeu l-a adus la desăvârşita credinţă şi l-a botezat. Atunci Avgar a câştigat în Sfântul Botez tămăduire de lepra pe care o avea rămasă pe faţa sa după cea dintâi vindecare, căci mai înainte era lepros peste tot trupul, şi când s-a adus la el scrisoarea lui Hristos şi chipul cel nefăcut de mână al Preasfintei feţe a Lui, atunci i-a fost cea dintâi tămăduire, curăţindu-i-se trupul de lepră, rămânând numai o mică parte - cu dumnezeiască rânduială - pe faţa lui, până la venirea apostolului Tadeu.

Iar cealaltă tămăduire desăvârşită a lui, nu numai cea trupească, dar şi cea sufletească, s-a făcut prin venirea apostolului şi prin Sfântul Botez, când a ieşit din sfânta scăldătoare cu totul întreg şi sănătos. Deci s-a botezat domnul Avgar cu toată casa sa; asemenea s-au botezat şi ceilalţi care văzuseră minunile şi câştigaseră tămăduire de neputinţele lor.

Apoi Sfântul apostol Tadeu a poruncit domnului Avgar să adune pe toţi locuitorii cetăţii şi să asculte cuvântul lui Dumnezeu.

Deci a doua zi s-a adunat tot poporul, iar Tadeu, apostolul lui Hristos, stând pe un loc înalt, a început a le bine vesti pe Unul adevăratul Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul, toate cele văzute şi nevăzute, cu atotputernica Sa tărie, şi cum Fiul lui Dumnezeu S-a pogorât din cer pe pământ, prin cea negrăită întrupare pentru mântuirea omenească, şi a pătimit de voie, a murit, a înviat şi S-a înălţat la ceruri, şi a pregătit celor buni răsplătire veşnică la ceruri, iar celor răi pedeapsă nesfârşită în iad.

Asemenea, le-a spus şi toate celelalte taine ale mântuirii noastre prin cuvinte pe larg. Iar popoarele au crezut cuvintele apostolului, de vreme ce au văzut şi minunile lui, căci vedeau pe domnul lor tămăduit şi pe ceilalţi mulţi; deci au început a slăvi pe Hristos, cerând Sfântul Botez.

Astfel s-a luminat prin botez cetatea Edesa prin sfânta credinţă cea întru Domnul nostru Iisus Hristos; deci s-au zidit biserici şi s-au pus preoţi, prin punerea mâinilor apostolului.

Iar domnul Avgar, vrând să mulţumească Sfântului apostol Tadeu pentru tămăduirea sa, i-a dat lui mult aur, dar sfântul n-a primit, zicând: *„Dacă pe ale noastre le-am lăsat, apoi cum să vrem să le primim pe cele străine?”*

Deci întărind în Edesa sfânta credinţa şi pe toate rânduindu-le bine, Sfântul apostol Tadeu s-a dus în Mesopotamia şi luminând acolo pe mulţi şi zidind multe biserici, străbătea pretutindeni cetăţile Siriei, ostenindu-se cu buna vestire a lui Hristos. Apoi, mergând la Virit, cetatea Feniciei, propovăduind şi botezând pe mulţi, s-a odihnit întru Domnul.

Sfânta muceniță Vasa

Sfânta muceniță Vasa a trăit în împărăţia lui Maximian, în cetatea Edesa. Ea, însoţindu-se cu un oarecare slujitor idolesc, anume Valerie a născut cu dânsul trei fii:

Teognie, Agapie şi Pist, şi i-a crescut în credinţa creştinească, căci era creştină, fiind învăţată sfânta credinţă în Hristos de la strămoşii săi.
Ea fiind pârâtă de bărbatul său, a fost adusă înaintea judecătorului, şi a mărturisit că este creştină; pentru aceasta a fost aruncată în temniţă cu fiii săi.

După aceasta, scoţând-o la judecată, au chinuit pe fiii săi înaintea ochilor ei. Întâi pe Teognie l-au spânzurat şi după aceea l-au strujit; după aceea lui Agapie i-au jupuit pielea capului până la piept, dar el tăcea, nezicând nimic; apoi pe al treilea l-au muncit în tot chipul. Iar maica, privind la pătimirea fiilor ei, îi întărea spre nevoinţă şi îi îndemna cu rugăminte.

Tropar, glasul 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Toţi aceşti trei prunci, suferind cu bărbăţie muncile pentru Hristos, au fost tăiaţi cu sabia.

Deci Sfânta Vasa, maica lor, s-a bucurat că a trimis mai înainte la Hristos pe iubiţii săi fii. Şi iar au pus-o în legăturile temniţei, unde fiind chinuită de foame, a luat hrană din mâna îngerului şi s-a întărit spre cea mai mare pătimire.

După aceasta a fost dusă în Macedonia, din porunca chinuitorului şi acolo, silind-o la necurata jertfă, nu s-a supus. Drept aceea, mai întâi a fost aruncată în apă, apoi în foc şi după aceea au bătut-o cu pietre; dar din toate acele chinuri a rămas nevătămată. Apoi, aducând-o în capiştea idolească, ea a apucat pe idolul Die, l-a aruncat la pământ şi l-a sfărâmat.

După aceea au dat-o spre mâncare fiarelor, dar ele nu s-au atins de dânsa, apoi au aruncat-o în mare, departe de mal ca treizeci de stadii, şi au văzut cei ce priveau la dânsa, cum trei bărbaţi luminoşi, care străluceau mai mult decât soarele, au adus-o în corabie şi au pus-o pe scaun. Iar după opt zile s-a arătat ostaşilor într-o insulă oarecare, care era în Helespont.

Iar dregătorul din Macedonia, cu numele Filip, înştiinţându-se de acest lucru, a scris lui Consularie al Cizicului, din eparhia Helespontului, ca să o prindă. Deci acela, prinzând pe sfânta, a silit-o la jertfa idolească, dar văzând că nu se pleacă nicidecum, a poruncit să-i lege mâinile înapoi şi cu bătaie cumplită sfărâmându-i toate mădularele, la sfârşit i-a tăiat cinstitul ei cap.

Astfel sfânta şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos Dumnezeu, căruia I se cuvine slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Proloage 21 august

PROLOAGELE

ÎN FIECARE ZI ÎMPREUNĂ CU SFINȚII

Luna august în 21 de zile: pomenirea Sfântului apostol Tadeu, din cei şaptezeci de apostolic

Sfântul apostol Tadeu a fost unul din cei şaptezeci de apostoli ai Mântuitorului, de neam evreu, din cetatea Edesa şi bun cunoscător al Legii vechi.

Să se ştie deci, că, după tradiţia Bisericii, acest Sfânt Tadeu este altul decât Sfântul Iuda sau Levi Tadeul, cel numărat între cei doisprezece apostoli, şi altul decât Iuda, fratele Domnului, scriitorul Epistolei lui Iuda, din Noul Testament, şi fratele lui Iacov, zis, uneori şi Tadeul.

Suindu-se el în Ierusalim, pe când Sfântul Ioan Botezătorul propovăduia pocăinţa şi apropierea Împărăţiei lui Dumnezeu, Tadeu a primit, şi el botezul lui Ioan. A cunoscut, apoi, învăţătura Domnului nostru Iisus Hristos şi, văzând faptele Lui cele fără de asemănare, Tadeu a mers după El, şi s-a numărat în ceata celor şaptezeci de apostoli.

Mai târziu, după Pogorârea Duhului Sfânt peste apostoli, Tadeu s-a dus, trimis de Duhul Domnului, în cetatea Edesa, propovăduind Evanghelia.

Primit bine de stăpânitorul cetăţii, cu numele Avgar, Sfântul Tadeu a istorisit tuturor pătimirea Domnului Hristos, Învierea şi Înălţarea Lui la cer. A botezat pe domnitorul Avgar şi pe cei din casa lui, vindecându-l, totodată, şi de orice urmă de lepră. A botezat, de asemenea, şi pe toţi cei care ascultau cu evlavie învăţăturile sale şi credeau în Hristos.

Cât timp a stat în cetatea Edesei, apostolul Tadeu n-a încetat să propovăduiască sfânta credinţă, îndemnând, pe cei ce credeau la, zidirea lăcaşurilor de închinare şi sfinţind, prin punerea mâinilor, slujitori la altarele Domnului.

Deci, după o oarecare vreme, sfântul apostol, voind să răspândească sămânţa Evangheliei şi în alte părţi, s-a pregătit de drum lung. Iar, la plecarea sa din cetate, domnitorul Avgar, drept mulţumire pentru lucrarea sa, de zidire sufletească, a vrut să-i dăruiască lui mulţime de aur. Dar Sfântul Tadeu n-a primit, zicând că, dacă pe ale noastre toate le-am lăsat, cum am putea primi cele străine?

Plecând, astfel, din Edesa, Sfântul Tadeu a ajuns în Mesopotamia, unde a adus pe mulţi la credinţă şi a zidit biserici, iar, de acolo, a mers mai departe, prin satele şi oraşele Siriei, ostenindu-se mereu cu bunăvestirea lui Hristos, până ce a ajuns la Berit, cetatea Feniciei. Aici şi-a încheiat Sfântul Tadeu apostoleasca lui strădanie şi botezând pe mulţi, a adormit, cu pace, în Domnul.

Întru această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Vasa şi a fiilor ei Teognie, Agapie şi Pistos (303-305).

Sfânta muceniţă Vasa a trăit în zilele împăratului Maximian, în cetatea Edesa şi, însoţindu-se cu un slujitor idolesc, anume Valerie, a născut trei fii, pe Teognie, Agapie şi Pistos. Ea i-a crescut pe ei în credinţa creştinească, căci era creştină, încă de la strămoşii săi.

Deci, a fost pârâtă de bărbatul ei şi a fost adusă înaintea judecătorului, unde a mărturisit că este creştină. Pentru aceea, a fost aruncată în temniţă, împreună cu fiii ei.

După aceasta, scoţând-o la judecată, au fost chinuiţi fiii ei, sub privirile ei. Pe Teognie, cel dintâi, l-au bătut şi după aceea, l-au spânzurat. Pe celălalt, Agapie, l-au jupuit de pielea capului, până la piept, dar el nu zicea nimic. Apoi, pe cel de-al treilea, l-a muncit în tot chipul. Iar maica lor, privind la pătimirea fiilor ei, îi întărea pe ei spre nevoinţă, şi-i îndemna cu rugăminte. Şi toţi aceşti trei copii, suferind, cu bărbăţie, chinurile pentru Hristos, au fost tăiaţi cu sabia.

Şi s-a bucurat Sfânta aşa, maica lor, că a trimis, mai înainte, la Hristos pe iubiţii săi fii. Şi, punând-o din nou în legăturile temniţei şi chinuită fiind cu foamea, a luat hrană din mâna îngerului şi s-a întărit spre pătimirea cea mare.

Deci, a fost dusă în Macedonia, după porunca judecătorului, şi acolo, silind-o să aducă spurcata jertfă, ea nu s-a supus. Drept aceea, a fost aruncată în mare şi apoi în foc; şi din toate pătimirile acestea nevătămată a rămas. Au luat-o, apoi, în capiştea idolească şi, acolo, Sfânta, luând pe idolul lui Jupiter, l-a aruncat la pământ şi l-a sfărâmat. Deci, au dat-o spre mâncarea fiarelor, şi ele nu s-au atins de ea. Drept aceea, văzând-o pe ea că nicidecum nu se pleacă, au poruncit ca să-i lege mâinile la spate şi i-au sfărâmat toate mădularele, cu bătaie cumplită. Iar, la sfârşit, i-au tăiat cinstitul ei cap. Şi aşa, Sfânta şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos Dumnezeu.

Căruia se cuvine slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Întru această zi, cuvânt din Pateric

Un oarecare stareţ, având dar duhovnicesc, zicea că la început, de când au venit în părţile acelea, intrând în vestita cetate Antiohia şi îndemnat de multă sa credinţă, s-a sălăşluit în părţile de sus, în peştera Sfântului Ioan Gură de Aur, ca să trăiască acolo.

Iar, iubitorul de oameni Dumnezeu, Cel ce vroia mântuirea sa, ca să scape el de sminteli şi de vrajbă, i-a arătat ce se întâmplă în Antiohia, tuturor celor ce trăiau acolo.

Şi iată cum: “Am văzut o fiară, ca un balaur foarte mare, fiindu-i tot trupul ca un rău de foc şi gros, care înconjura şi zbura prin toată cetatea Antiohiei şi mânca fără de saţiu pe toţi, de la mic până la mare, pe bărbaţi, pe femei, pe copii, pe preoţi, pe călugări, şi nu scăpa nimeni de mâncarea lui. Însă, acesta era dracul iubirii de desfătări, pe care, văzându-l, m-am înspăimântat şi am fugit afară din cetate.

Deci, am văzut pe cineva care îmi zicea: Vei face bine, dacă vei fugi de aici şi te vei sui la munte, căci acest drac are putere numai aici, în cetate, nu şi la munte.

Apoi, fugind, am mers la munte, într-o mănăstire, dar nu eram încă deprins cu viaţa călugărească şi nu mă pricepeam ce voi face. Deci, mi-a venit un gând ca acesta, zicându-mi să mă socotesc, acum, ca şi când aş fi pe vremea apostolilor, de la început, să caut, dar, să văd ce au învăţat şi ce au propovăduit apostolii pentru mântuirea oamenilor.

Deci, acestea gândindu-le, m-am aşezat în mănăstire şi, citind cele patru Evanghelii, mi-am ales, din ele, pentru mine, porunci ale Domnului şi le purtam cu

mine pe acestea neîncetat. Şi de la început, adică, mi-am ales desăvârşita neagonisire, precum se cuvine călugărilor; şi, după aceea, desăvârşita şi cu dinadinsul pustnicie".

Şi toate acestea, adică, le spunea acel mare stareţ, despre începutul petrecerii sale în călugărie. Şi cele ce a dobândit prin acestea, înfricoşătoare şi mari daruri şi descoperiri, nu avem vreme să le spunem acum, aşa cum ne-a spus el viaţa lui, cea mai dinainte.

Că şi hrană a luat din mâna îngerului şi alte înfricoşătoare lucruri, precum zice marele apostol Pavel, pe care nu este slobod omului să le grăiască.

Numai aceste puţine cuvinte, ne-am silit a le spune, fiindcă am slujit noi la un stareţ mare, că acesta, care ajunsese la atât de mari daruri.

Să mai spunem, iarăşi, şi faptul că acest mare stareţ, precum spunea el însuşi, a făcut o mănăstire şi avea cu sine un ucenic, care petrecea singur în colibă. Iar stareţul, singur, se liniştea şi auzea pe draci, strigând şi zicând că s-au supărat pe aceşti călugări, că, nu numai de stareţ nu se puteau apropia, dar nici de ucenicul lui, fiindcă risipeşte şi zideşte şi nu-l află pe el stând degeaba.

Acestea grăindu-le dracii, stareţul a cunoscut cele despre sine, adică, faptul că darul lui Dumnezeu, cel ce era într-însul, gonea şi risipea pe draci şi ei nu puteau să se apropie de el. Dar, despre ucenic nu se pricepea ce înseamnă acel lucru, că, adică, risipeşte şi zideşte.

Iar, după ce a înserat, mergând la ucenic, l-a întrebat pe el: "Cum îţi petreci vremea?" Iar el, răspunzând, a zis: "Bine, părinte". Apoi, stareţul l-a întrebat pe el despre trândăvie. Iar acesta arătând cu degetele la nişte pietre a zis: "Cu aceste pietre, zidesc un zid şi iarăşi, îl risipesc şi, aceasta făcând-o, nu simt trândăvirea". Acestea, auzindu-le, marele stareţ a cunoscut pentru care pricină nu puteau dracii să se apropie de el, fiindcă nu-l aflau niciodată pe el stând în zadar.

Drept aceea, bine zicea că risipeşte şi iarăşi, zideşte. Şi, de acestea înştiinţându-se, stareţul şi mai mult a îndemnat pe ucenic, la un lucru bun ca acela.

Iar nouă de zicea: Ştiu că ucenicul nu avea nici un folos sau câştig trupesc, nici pentru el, nici pentru alţii, dar, fiindcă nu stătea degeaba, necuraţii draci nu aflau vreme ca să-i facă rău.

Iarăşi, un alt stareţ, de care scrie la Pateric, făcea acelaşi lucru, în alt chip, că, aflând o colibă lângă un lac, cu trestii, stătea şi împletea coşniţe şi le arunca pe ele în rău. Şi aceasta o făcea nu pentru câştig, ci ca să se ostenească şi să se liniştească.

Dumnezeului nostru, slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 21 august

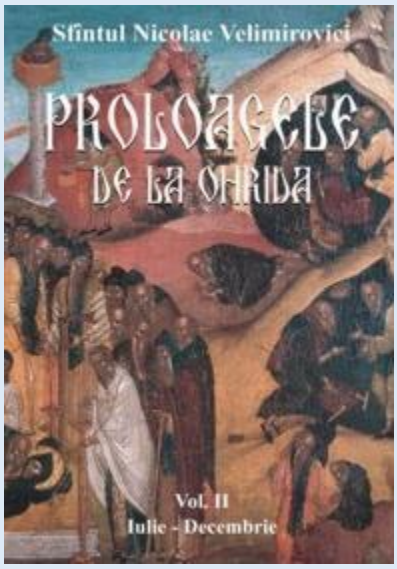

Pomenirea Sfântului apostol Tadeu

Acest Sfânt Tadeu a fost unul dintre cei şaptezeci de apostoli mai mici, iar nu Sfântul apostol Tadeu dintre cei doisprezece apostoli mari.

Sfântul Tadeu acesta 1-a cunoscut mai întâi pe Sfântul Botezător Ioan şi s-a botezat din mâna lui; apoi, L-a aflat pe Domnul şi I-a urmat Lui. Domnul Hristos 1-a numărat printre cei şaptezeci de apostoli mai mici aleşi de El, pe care i-a trimis însuşi la propovăduire, doi câte doi, înaintea Feţei Lui (Luca 10: 1).

După slăvita Lui înviere şi înălţare, Domnul L-a trimis pe Tadeu la Edessa, care era chiar locul de naştere al lui Tadeu, după făgăduinţa pe care i-o dăduse regelui Avgar când i-a trimis şi Sfânta Mahramă, adică al Lui Chip nefăcut de mâini omeneşti (vezi pomenirea la 16 august). Sărutând atunci Sfânta Mahramă, Avgar s-a vindecat cu totul de lepra ce-i cuprinsese tot trupul, afară de un mic loc pe faţă.

Când Sfântul Tadeu, apostolul a ajuns la curtea lui Avgar după făgăduinţa Domnului, el a avut din partea Regelui o primire răsunătoare şi princiară. Apostolul lui Hristos 1-a învăţat pe Avgar deplin credinţa creştină şi i-a făcut Sfântul Botez. Ieşind din apele Sfântului Botez, regele Avgar a ieşit cu desăvârşire curăţat, inclusiv fără mica pată de lepră care îi mai rămăsese pe faţă.

Slăvindu-L pe Dumnezeu, Avgar a hotărât că tot poporul lui trebuie să primească învăţătura Sfintei şi Dumnezeieştii credinţe celei mântuitoare şi cu râvnă şi evlavie

să îl slăvească pe Unul Adevăratul Dumnezeu. Pentru aceasta el i-a chemat de faţă pe cei dintâi şi cei mai nobili cetăţeni ai săi, spre a asculta cu toţii, împreună, învăţătura cea mântuitoare despre Hristos din gura apostolului Lui, Tadeu.

Ascultând cuvintele apostolului şi văzându-l pe regele lor vindecat de cumplita lepră cu desăvârşire, poporul cel ales al lui Avgar a lepădat idolatria şi toată necurata lor veche vieţuire, au îmbrăţişat Credinţa creştină şi s-au botezat întru ea. Aşa s-a luminat atunci cu Hristos întreaga cetate a Edessei.

Regele Avgar a adus atunci mult aur pe care 1-a pus la picioarele Sfântului apostol Tadeu, dar Tadeu i-a zis: „Din moment ce al nostru aur moştenit de la părinţi 1-am lepădat pentru Hristos, cum dar ne vom împovăra cu aur străin?"

Sfântul apostol Tadeu a predicat Sfânta Evanghelie a Domnului Iisus Hristos în toată Siria şi Fenicia.

El s-a mutat către Domnul în cetatea Feniciei, Beirut.

Pomenirea Sfintei muceniţe Vasa şi a Sfinţilor mucenici Teognie, Agapie şi Pistos, cei trei copii ai ei

Vasa a fost soţia unui bărbat idolatru pe nume Valerie, care era preot păgânesc. Pe cei trei copii pe care i-a avut cu acesta, Vasa i-a crescut în credinţa creştină moştenită de la părinţi. Dar soţul ei a urât-o din pricina credinţei ei şi a dat-o şi pe ea şi pe fiii lui pe mâna autorităţilor păgâne sub acuza de creştinism.

După torture bestiale, fiii au fost decapitaţi (se crede că acestea au avut loc la Edessa din Macedonia). Vasa însăşi şi-a întărit fiii la mucenicie şi s-a bucurat cu duhul văzându-i încununaţi cu paharul muceniciei şi mântuiţi; iar ea însăşi, cu o râvnă încă şi mai mare, a mers din chin în chin.

Când torţionarii au aruncat-o pe Vasa în mare, îngerii Domnului au venit la ea şi au dus-o într-o insulă din Marea Marmara, unde a fost mai după aceea omorâtă prin decapitare sub domnia lui Maximian.

Aşa a luat Sfânta muceniţă Vasa îndoită cunună a muceniciei: ca muceniţă ea însăşi şi ca mamă de mucenici.

Pomenirea Sfântului prea cuvios Avraam cel din Smolensk

Sfântul Avraam s-a născut după trup în cetatea Rusiei Smolensk, ca răspuns la rugăciunile aduse de părinţii lui către Dumnezeu.

El a intrat de foarte tânăr în cinul monahal şi s-a dat apoi pe sine celor mai aspre vieţuiri, iubind şi râvnind după viaţa Părinţilor pustnici celor din vechime.

După o vreme el a întemeiat Mânăstirea cu hramul Sfintei Cruci de lângă Smolensk. El a îndurat multe ispite de la draci şi de la oameni, cu blândeţe, răbdare şi mulţumind lui Dumnezeu.

În timpul unei secete cumplite, Sfântul prea cuvios Avraam a făcut să plouă, cu sfintele lui rugăciuni către Domnul.

Vieţuind vreme de cincizeci de ani întru îngerescul chip, Sfântul prea cuvios Avraam s-a săvârşit cu pace către Domnul, cam pe la anul 1220.

Pomenirea Sfinţilor şi drepţilor părinţi Avraam, Isaac şi Iacov

Sfinţii şi drepţii părinţi ai Vechiului Testament: Avraam, Isaac şi Iacov se mai pomenesc şi la Duminica Sfinţilor Părinţi celor după Trup ai Mântuitorului Hristos de dinaintea Praznicului Naşterii Domnului, ca drepţi şi bine plăcuţi ai Lui.

Cântare de laudă la Sfântul prea cuviosul părintele nostrum Avraam din Smolensk

Părintele Avraam neîncetat priveghează,
Noapte şi zi: candela lui este mereu aprinsă,
Rugăciunea lui către Domnul se îndreptează,
Ca tămâia înaintea Lui.

Pe aproapele lui Părintele Avraam
Precum pe sine însuşi îl iubeşte.

Al Avvei Avraam trup şi sângele lui
Subţiate de metanii sunt şi rugăciune.

Avva Avraam este blând şi smerit
De cuvântul Domnului el se cutremură:
Al lui trup de ţărână, veacului supus,
Se preface în cuvânt al veşniciei.

Nelegiuiţii de nelegiuit nu se tem, ci-l iubesc,
Dar înaintea dreptului tremură plini de ură;

Păcătoşii batjocoresc pe Avva Avraam,
Iar invidioşii îi găsesc pricină.
Dar Avva Avraam cu răbdare poartă
Batjocura lor toată şi ticăloşia.
El înaintea Domnului se roagă pentru ei.

Avva Avraam inima îşi păzeşte,
îngenunchează cu inima,
plânge în ea cu amar.
Nu precum oamenii judecă Dumnezeu,
Căci oamenii judecă doar ca să facă rău.
Ci-a oamenilor mântuire Dumnezeu voieşte,
Mântuirea lor, a tuturor:
A celui de nobilă viţă,
ca şi a celui ce-i rob.

Avva Avraam întru Domnul trăieşte,
În El are nădejdea,
Pururi pe El slăvind.

Cugetare

Iertarea cu dragă inimă a insultelor şi rugăciunea adusă pentru mântuirea sufletelor celor ce fac rău, a fost dintotdeauna o caracteristică a Sfinţilor creştini. Căci ei văd că insultele adresate lor de către oameni nu de la oameni vin, ci de la diavolii şi patimile care îi stăpânesc pe ei.

Sfântul Avraam din Smolensk a fost clevetit de cei invidioşii cei stăpâniţi de diavol la cneaz şi la episcop; acestora li s-a zis despre sfântul că este vrăjitor, înşelător şi prefăcut. Aceşti invidioşi, slugi ale satanei, nu doreau nimic mai puţin decât să obţină uciderea Sfântului, prin ardere de viu.

Cneazul şi episcopul i-au crezut pe slugoii satanei şi 1-au surghiunit pe Avva Avraam din Smolensk, oprindu-1 desăvârşit şi de la slujirea preoţească.

În tot timpul cât a fost anchetat, Avva Avraam a avut pe buze, în cuget şi în inimă, rugăciunea Sfântului întâi mucenic şi arhidiacon Ştefan: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta! (Fapte 7: 60).

De abia mai târziu s-a dovedit că toţi cei care îl acuzaseră pe Avva Avraam minţiseră diabolic.

Constatând acestea, cneazul, plin de mânie, a voit să-i pedepsească exemplar, iar episcopul a vrut să îi dea anatemei, dar Sfântul Avraam l-a rugat în genunchi şi cu lacrimi pe episcope să nu le facă aceasta.

Sfântul Avraam nu a voit să se întoarcă la mânăstirea lui, nici să se apropie de slujirea Sfântului Altar, până când episcopul nu i-a iertat pe acei ticăloşi de la pedeapsa anatemei.

Luare aminte

Să luăm aminte la David şi la Saul, la cel dintâi, care dobândise Duhul lui Dumnezeu şi la cel de al doilea, care îl pierduse:

- *Să luăm aminte la cum Saul se temea de David din pricina virtuţii lui, cu toate că David îi era plecat şi supus lui Saul în toate;*
- *La cum Saul l-a răsplătit pe David cu viclenie, trimiţându-l în războiul cu filistenii ca făcându-i o cinste, dar în fapt nădăjduind să fie omorât;*
- *La cum celui căzut de la Dumnezeu îi este totdeauna frică de cel credincios.*

Predică despre Piatra Sionului, cea în capul unghiului

Pus-am în Sion o piatră, o piatră de încercare, piatra din capul unghiului, de mare preţ, bine pusă în temelie; cel care se va bizui pe ea, nu se va clătina! (Isaia28: 16).

Fraţilor, Piatra această minunată este însuşi Domnul, Dumnezeul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Dacă prorocul ar fi vorbit aici de o simplă piatră, el nu ar fi îndemnat poporul să creadă în ea sau să se bizuie pe ea, căci aceasta ar fi însemnat îndemn la idolatrie.

Şi prorocul Daniil grăieşte de o piatră care s-a tăiat dintr-un munte şi a sfărâmat în bucăţi idolul cel mare şi s-a prefăcut într-un munte măreţ care a umplut întreg pământul (Daniel 2: 34-35).

La prorocul Daniel, prorocia cu piatra se adresează păgânilor, pe când la Isaia, evreilor.

Stăpânul Hristos este piatra pe care o pune Domnul în Sion:

- ⇒ *mai întâi, ca temelie la întreaga zidire a lui Dumnezeu, căci Hristos este Cuvântul lui Dumnezeu şi înţelepciunea Lui;*
- ⇒ *iar al doilea, ca temelie la începutul pregătirii poporului în vederea întâlnirii cu Dumnezeu - care este Legea Vechiului Testament;*
- ⇒ *iar al treilea ca temelie a împlinirii vederii aievea a lui Dumnezeu - care este Legea Noului Testament.*

Piatra cea din capul unghiului este piatra cea mai solidă şi mai tare a zidirii, căci ea întăreşte şi pecetluieşte legătura celorlalte pietre din zid, legând între ei pereţii la unghiuri, legând într-un tot indestructibil întregul corp al casei.

Supunându-ne poruncilor lui Hristos în noi înşine, observăm că El este Piatra Unghiulară a fiinţei noastre, care leagă între ele diferitele noastre însuşiri şi daruri duhovniceşti într-un tot coerent, care conlucrează armonic înspre un acelaşi scop: înspre împlinirea Legii lui Dumnezeu şi dobândirea Împărăţiei Cerurilor.

Dacă facem efortul să observăm lucrarea Mântuitorului Hristos de-a lungul istoriei omenirii, vedem că El este Piatra Unghiulară care leagă la un loc iudaismul şi păgânismul întru una şi singură Casă a lui Dumnezeu, care este Biserica lui Dumnezeu. Căci nimeni nu poate pune altă temelie, decât cea pusă, care este Iisus Hristos (I Corinteni 3: 11), zice apostolul Noului Testament, în acord cu prorocul Vechiului Testament.

Oricine a crezut în Această Piatră a Mântuirii nu a rămas ruşinat. Nici va fi vreodată ruşinat oricine va crede întru Ea. Căci această piatră este însuşi Piatra Hristos, piatră încercată, bine pusă în temelie, piatră nobilă şi de mare preţ.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Cela ce eşti Piatra Mântuirii noastre, întăreşte întru noi acea piatră sfântă a Credinţei celei întru Tine, Unul Domnul şi Mântuitorul nostru! Căci Ţie se cuvine toată slava şi mulţumita în veci. Amin.

Pr. Ciprian Florin Apetrei -Sfântul Tadeu, păstrătorul mahramei Domnului

Duminică, 16 august, am sărbătorit aducerea Sfintei mahrame a Domnului de la Edessa la Constantinopol în anul 944.

Din istoria Sfintei mahrame aflăm că cel care i-a încreştinat pe locuitorii Edessei este Sfântul apostol Tadeu, pe care îl sărbătorim astăzi şi despre care Biserica în condacul zilei ne spune: „Prăznuirea apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârşim astăzi cu veselie. Că el dă, celor ce-l cinstesc pe dânsul cu credinţă, izbăvire de păcate şi dumnezeiască tărie, căci are îndrăzneală ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Hristos”.

Sfântul Tadeu a fost unul dintre cei 70 de ucenici ai Mântuitorului nostru Iisus Hristos despre care în Sfânta Evanghelie de la Luca ni se spune: „Domnul a ales alţi şaptezeci (şi doi) şi i-a trimis câte doi înaintea feţei Sale, în fiecare cetate şi loc, unde Însuşi avea să vină (10, 1)”. Aceştia sunt ucenicii aleşi de Domnul alături de cei doisprezece apostoli pentru a vesti Evanghelia.

Din Sinaxar ştim că Sfântul Tadeu „este altul decât Sfântul Iuda Tadeu, care s-a numit Levi, unul din cei doisprezece apostoli, a cărui pomenire este în 19 zile ale lunii iunie. (...) Acest lucru l-a arătat luminos Nichifor Calist, scriitorul grec de istorii bisericeşti, în a doua sa carte, în capitolul 40, scriind astfel despre aceşti doi cu numele de Tadeu: Dumnezeiescul Iuda, nu Iscarioteanul, ci altul, care avea îndoită numire, Tadeu şi Levi, fiul lui Iosif şi fratele lui Iacob cel aruncat de pe

aripa bisericii, mai întâi a cercetat Iudeea şi Galileea, Samaria şi Idumeea, apoi cetăţile Arabiei şi părţile Siriei şi ale Mesopotamiei, vânându-le cu mreaja Sfintei Evanghelii; iar mai pe urmă a mers în Edessa, cetatea lui Avgar, unde mai înainte celălalt Tadeu - unul din cei şaptezeci - a propovăduit pe Hristos. Acolo, de nu ajungea ceva din slujba celuilalt, a împlinit el bine. Acestea scrie Nichifor despre cei doi cu numele Tadeu, dintre care cel dintâi care este din cei 12 apostoli îl numeşte Levi, iar pe celălalt, adică pe acesta ce este din cei 70, numai Tadeu, nu şi Levi".

De aici vedem că Sfântul Tadeu este unul din cei 70 de ucenici ai Domnului. Tot Sinaxarul ne spune că era originar din Edessa. Acest oraş a fost un important centru economic, cultural şi religios atât în Antichitate, cât şi în epoca medievală pentru Mesopotamia. A fost fondat pe locul unei mai vechi aşezări de către împăratul Seleucus I Nicator, aproximativ în anul 302 î.Hr. A fost capitala regatului semi independent Osroene de la anul 132 î.Hr., până la cucerirea romană. În acest oraş exista în urmă cu 2.000 de ani o importantă comunitate iudaică din care se trăgea Sfântul Tadeu despre care Sinaxarul spune că era „evreu de neam şi cunoştea desăvârşit dumnezeiasca Scriptură a Legii Vechi". Ca orice evreu, visul cel mai important era să ajungă la marile sărbători la Ierusalim şi mai ales la Templu. Venind cu prilejul unei sărbători la Ierusalim, îl cunoaşte pe Sfântul Ioan Botezătorul şi devine ucenicul lui.

După aceea, văzând pe Domnul nostru Iisus Hristos şi auzind învăţătura Lui şi văzând minunile Lui, s-a dus după Dânsul şi a fost numărat în ceata celor şaptezeci de apostoli mai mici, despre care se scrie în Evanghelie: „Domnul a arătat şi pe alţi şaptezeci şi i-a trimis pe ei câte doi înaintea feţei Sale, în toată cetatea şi locul, unde voia să meargă."

În tradiţia siriacă este numit Addai sau Adai şi a vestit Evanghelia în Edessa și Beirut. Liturghia siriacă, cunoscută sub numele de Liturghia lui Addai și Mari, cu originea în jurul anului 200 d.Hr., folosită de Biserica Asiriană a Răsăritului, face trimitere la acest sfânt.

Marele istoric bisericesc Eusebiu de Cezareea îl prezintă sub numele de apostolul Tadeu din cei şaptezeci şi este prezentat de acesta ca fiind cel care l-a vizitat pe regele Avgar din Edessa, l-a vindecat şi i-a propovăduit Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.

Acest lucru îl aflăm şi din istoria Sfintei mahrame de la Edessa, mai ales că varianta siriacă a acestei întâmplări este intitulată „Învățăturile lui Addai". De aici

aflăm că „era în cetatea Edessa cea din Siria, care se află de partea cealaltă a râului Eufrat, un rege cu numele Avgar. El pătimea de o boală grea, pentru că pe dinafară suferea de lepră vânătă, iar pe dinăuntru de sfărâmarea oaselor, şi era chinuit cu slăbănogirea tuturor mădularelor. Acesta, auzind de Domnul nostru Iisus Hristos şi de acele minuni pe care le făcea, (…) a trimis rugăminte către Domnul Hristos, ca El să vină la dânsul, în Edessa. Dar, îndoindu-se şi de aceasta, că nu va voi să vină la dânsul Domnul, a trimis pe un zugrav iscusit, cu numele Anania, ca cel puţin să-i închipuiască faţa Lui pe icoană. (…) Ajungând zugravul Anania la Ierusalim, l-a găsit pe Iisus Hristos în mijlocul mulţimii poporului. (…) Spunându-i pricina venirii lui, (…) a împlinit Domnul dorinţa lui Avgar. A poruncit ca să-i aducă apă şi Şi-a spălat Preasfânta Sa faţă şi a şters-o cu mahrama cea în patru colţuri ce i s-a dat Lui. Şi, o, minune! Apa cea proaspătă s-a schimbat prin iconomie în zugrăvire de vopsele şi prea sfânta asemănare a feţei celei dumnezeieşti s-a închipuit pe mahrama aceea. (…) Şi s-a întors Anania în Edessa la domnul său şi i-a dat lui acea închipuire a feţei lui Hristos nefăcută de mână pe mahramă. Iar Avgar, luând-o, s-a umplut de mare bucurie şi închinându-se chipului lui Hristos, îndată a câştigat schimbare de durerile sale, fără numai puţină parte de stricăciune rămăsese pe faţa lui, până la acea vreme în care avea să vină la dânsul ucenicul cel trimis de Domnul.

Iar după pătimirea cea de bunăvoie a Domnului, după înviere şi după Înălţarea Lui la cer, a mers la Edessa Tadeu, cel trimis de dumnezeiescul Duh. El a fost unul din cei şaptezeci de apostoli. Acesta, învăţându-l destul pe Avgar sfânta credinţă cea întru Hristos, l-a adus la botez. Şi când a intrat Avgar în sfânta scăldătoare şi s-a botezat, îndată s-a tămăduit şi de acea parte de lepră ce mai rămăsese şi a ieşit curat şi sănătos cu trupul şi cu sufletul. Cu dânsul s-a botezat şi toată casa lui, apoi şi toată cetatea şi se slăvea în Edessa numele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia adevăratului Dumnezeu”.

Sfântul Tadeu și-a însoțit propovăduirea cu multe minuni (despre care Avgar i-a scris împăratului asirian Nerses). El a pus preoți în Edessa și a întemeiat biserica de acolo.

Apoi a mers să propovăduiască în alte orașe, convertind mulți oameni la credința creștină.

Sfântul Tadeu este cel care a încreştinat oraşul Beirut unde s-a mutat la Domnul în anul 44.

Orthodoxwiki - Apostolul Tadeu

Sfântul apostol Tadeu, cunoscut în tradiția siriacă sub numele de Sfântul Addai sau Adai a fost evanghelizatorul Edessei și Beirutului și este considerat unul din cei șaptezeci de apostoli ai lui Hristos. El este prăznuit la 21 august, iar la 4 ianuarie împreună cu cei șaptezeci.

Sfântul Addai este cunoscut de Eusebiu de Cezareea sub numele de apostolul Tadeu din cei șaptezeci și este prezentat de acesta ca fiind cel care l-a vizitat pe regele Abgar din Edessa, l-a vindecat și i-a propovăduit.

Varianta siriacă a acestei întâmplări este intitulată Învățăturile lui Addai, dar există dubii legate de istoricitatea ei. Este posibil ca relatarea să fie din secolul al III-lea și se pare că a fost folosită în polemicile împotriva întemeietorului maniheismului, numit și el Addai (și „apostol”).

Liturghia siriacă, cunoscută sub numele de Liturghia lui Addai și Mari și cu originea în jurul anului 200 d.Hr., folosită de Biserica Asiriană a Răsăritului, face trimitere la acest sfânt.

Sfântul Tadeu a fost de neam evreu și s-a născut în orașul sirian Edessa. El a fost botezat de Sfântul Ioan Botezătorul în Iordan. Sfântul Tadeu a fost ales de Domnul să fie unul din cei șaptezeci de ucenici pe care i-a trimis să propovăduiască în orașele și satele unde EL intenționa să meargă (Luca 10, 1).

El și-a însoțit propovăduirea cu multe minuni (despre care Abgar i-a scris împăratului asirian Nerses). El a pus preoți în Edessa și a întemeiat biserica de acolo. Abgar a dorit să-l răsplătească pe Tadeu cu daruri bogate, dar el a refuzat și a mers să propovăduiască în alte orașe, convertind mulți oameni la credința creștină. El a mers să propovăduiască în orașul Beirut și acolo a fondat o biserică. În acest oraș a murit în pace în anul 44.

Imnografie

Tropar (glasul al 3-lea): Apostole Sfinte Tadeu, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condac (glasul al 4-lea): Ca pe o stea luminoasă, Biserica totdeauna te-a agonisit pe tine, apostole Tadeu, cu minunile tale cele de multă dăruire luminându-se. Pentru aceea strigăm lui Hristos: Mântuiește pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea apostolului Tău, ca un milostiv.

Iconografie

Dionisie din Furna, în Erminia sa (ed. Sophia, București, 2000, p. 150), arată că Sfântul apostol Tadeu trebuie zugrăvit în chipul unui bărbat nu prea bătrân, cărunt, cu barba lată, ținând în mână un sul înfășurat, însemnul propovăduirii sale apostolice.

Sfânta muceniță Vasa și copiii săi, Teognie, Agapie și Pist, din Edesa, Grecia (21 august)

Aceasta a trăit în veacul al III-lea, în vremea împăratului Maximian, în cetatea Edesa. Însoţindu-se cu un oarecare slujitor idolesc pe nume Valerie, născu trei fii: Teognie, Agapie şi Pist, pe care îi crescu în credinţa creştină, după cum o deprinse de la strămoşii săi.

Fiind pârâtă de bărbatul său, fu adusă înaintea judecătorului, şi mărturisi că este creştină; pentru aceasta fu aruncată în temniţă cu fiii săi. După aceasta, scoţând-o la judecată, îi chinuiră pe fiii săi înaintea ochilor ei. Întâi pe Teognie îl spânzurară şi după aceea îl strujiră; apoi lui Agapie îi jupuiră pielea capului până la piept, însă el tăcea, nezicând nimic; apoi pe al treilea îl munciră în tot chipul. Iar maica, privind la pătimirea fiilor ei, îi întărea spre nevoinţă şi îi îndemna cu rugăminte.

Toţi aceşti trei prunci, suferind cu bărbăţie muncile pentru Hristos, fură tăiaţi cu sabia. Iar Sfânta Vasa, maica lor, se bucură că trimisese mai înainte la Hristos pe iubiţii săi fii.

Miniatură sinaxar pentru ziua de 21 august din veacul al XIV-lea aflată în Oxford, Anglia

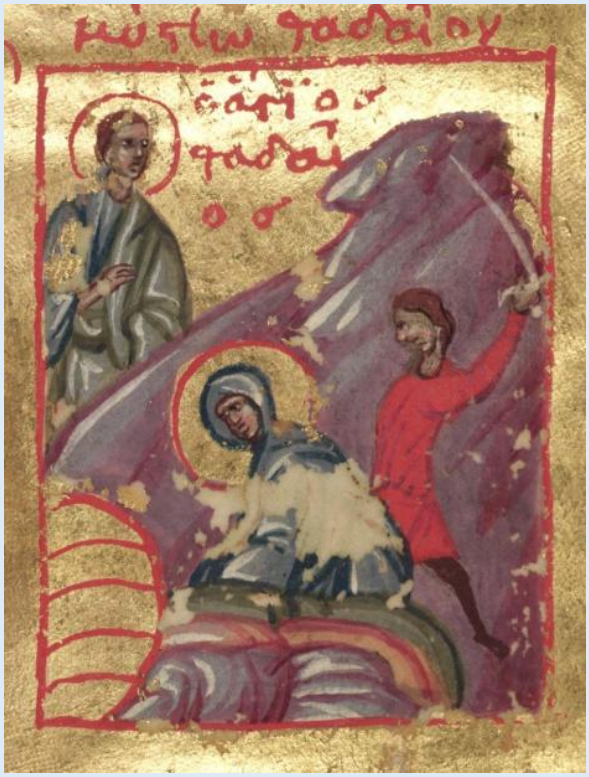

Apoi chinuitorii o puseră în legăturile temniţei, unde fiind chinuită de foame, luă hrană din mâna îngerului şi se întări spre cea mai mare pătimire.

După aceasta, find dusă în Macedonia din porunca chinuitorului, şi acolo, silind-o la necurata jertfă, nu se supuse. Drept aceea, mai întâi fu aruncată în apă, apoi în foc şi după aceea o bătură cu pietre, însă din toate acele chinuri rămase nevătămată.

Apoi, aducând-o în capiştea idolească, ea apucă pe idolul Die, îl aruncă la pământ şi îl sfărâmă. După aceea dând-o spre mâncare fiarelor, acestea nu se atinseră de dânsa, apoi o aruncară în mare, departe de mal ca la 30 de stadii, şi cei ce priveau la dânsa văzură cum trei bărbaţi luminoşi, care străluceau mai mult decât soarele, o aduseră în corabie şi o puseră pe scaun. Iar după 8 zile se arătă ostaşilor într-o insulă oarecare, care era în Helespont.

Iar dregătorul din Macedonia, cu numele Filip, înştiinţându-se de acest lucru, scrise lui Consularie al Ciziculuí, din eparhia Helespontului, ca să o prindă. Deci acela, prinzând pe sfânta, o sili la jertfa idolească, însă, văzând că nu se pleacă nici-

decum, porunci să-i lege mâinile înapoi şi, cu bătaie cumplită sfărâmându-i toate mădularele, la sfârşit îi tăie cinstitul ei cap.

Astfel sfânta îşi dădu sufletul în mâinile lui Dumnezeu dinaintea Căruia mijloceşte fără oprire dimpreună cu fiii săi pentru cei ce le săvârşesc pomenirea cu credinţă.

+ * + * +

A ta pomenire lăudând cu bucurie, prea mărită, roagă-te, fericită, ca să mi se dea luminare, şi iertare de greşelile cele de suflet stricătoare.

Ca o adevărată întreagă porumbiţă, ca o turturea care ai iubit pe Dumnezeu şi ca o rândunea cu dumnezeieştii pui zburând la ceruri, te-ai sălăşluit la dumnezeiasca stăpânire cea gânditoare, trecând iarna şi vânturile demonilor, Vasa, pe care cu dragoste te fericim.

De Dumnezeu purtătoare răsărit-ai cu adevărat ca o luminoasă lună şi bine împodobită, aducând cu darul ceata dumnezeiască de stele luminoase a celor ce au ieşit din pântecele tău; iar acum lumea, cu rază fără materie, străluciţi, fericiţilor. (Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)

Sursa:
https://sfintisiicoane.wordpress.com/2014/08/21/sfanta-mucenita-vasa-si-copiii-sai-teognie-agapie-si-pist-din-edesa-grecia-21-august/

Icoane

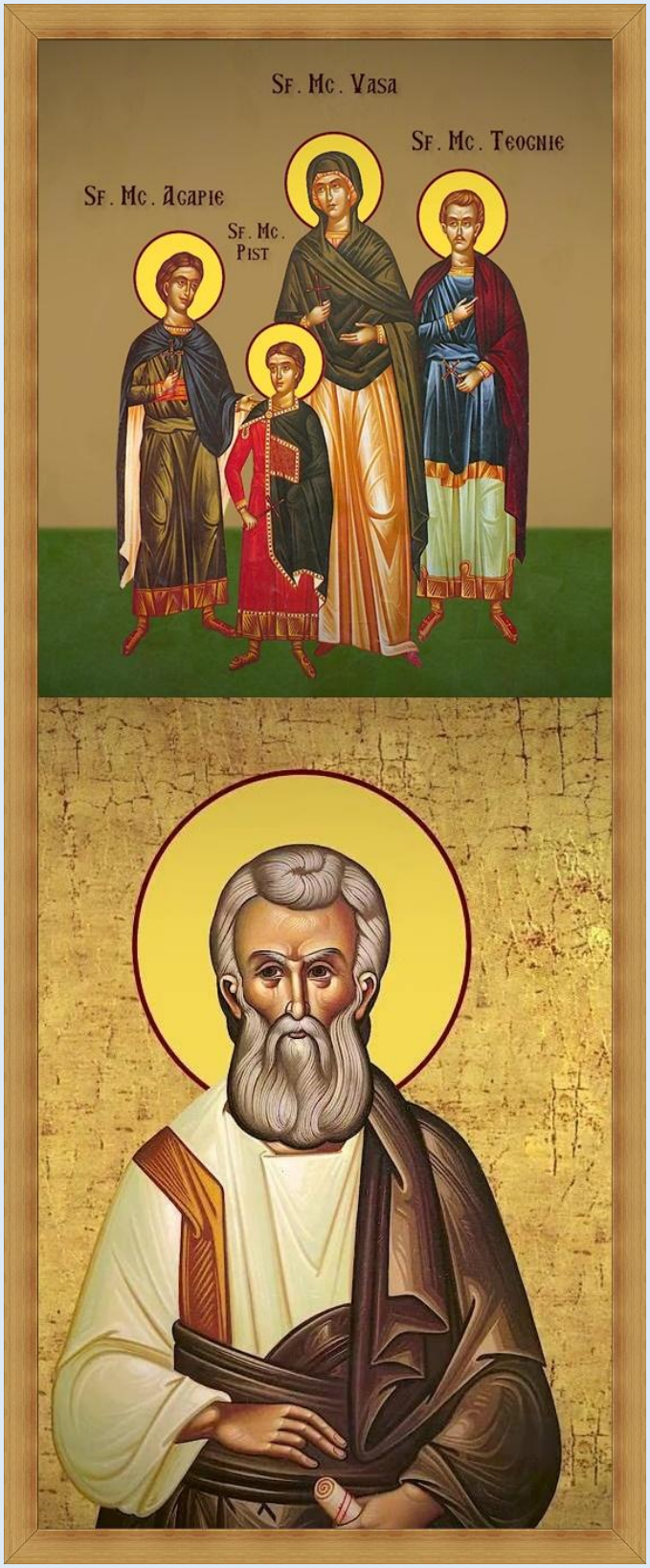

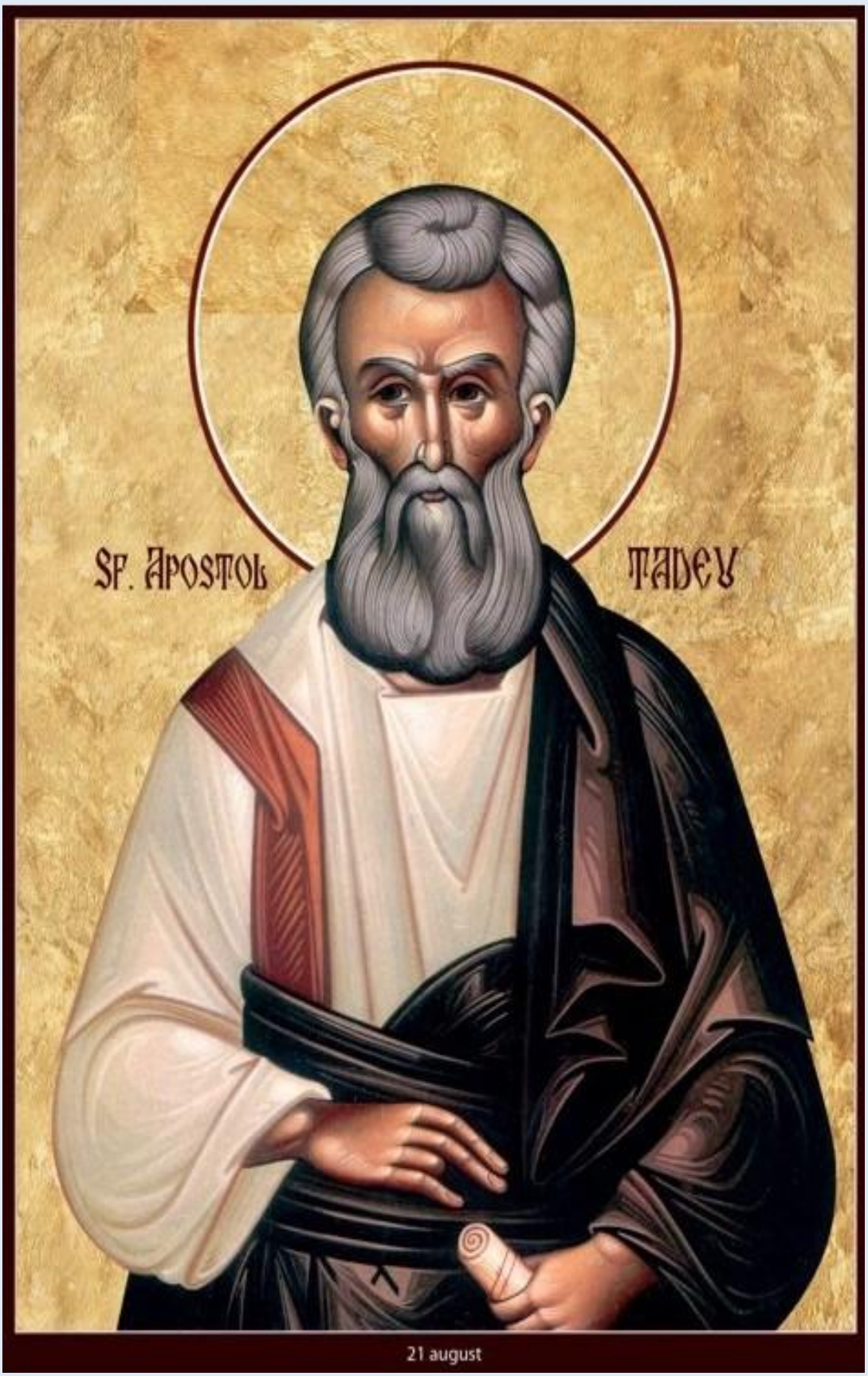
SF. APOSTOL TADEU
21 august

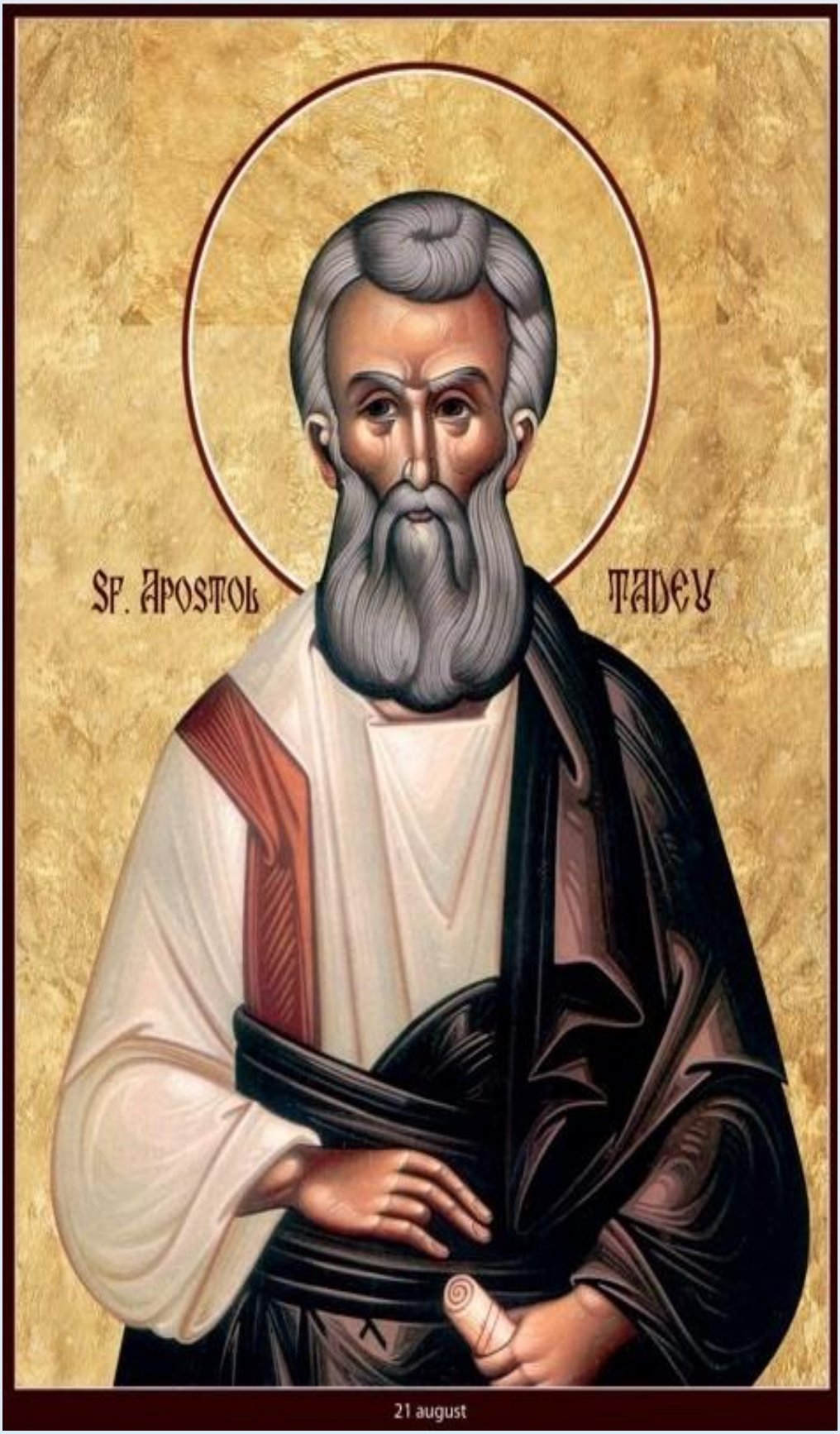
Sf. Apostol
Tadeu
21 august

SFÂNTUL
APOSTOL
TADEU

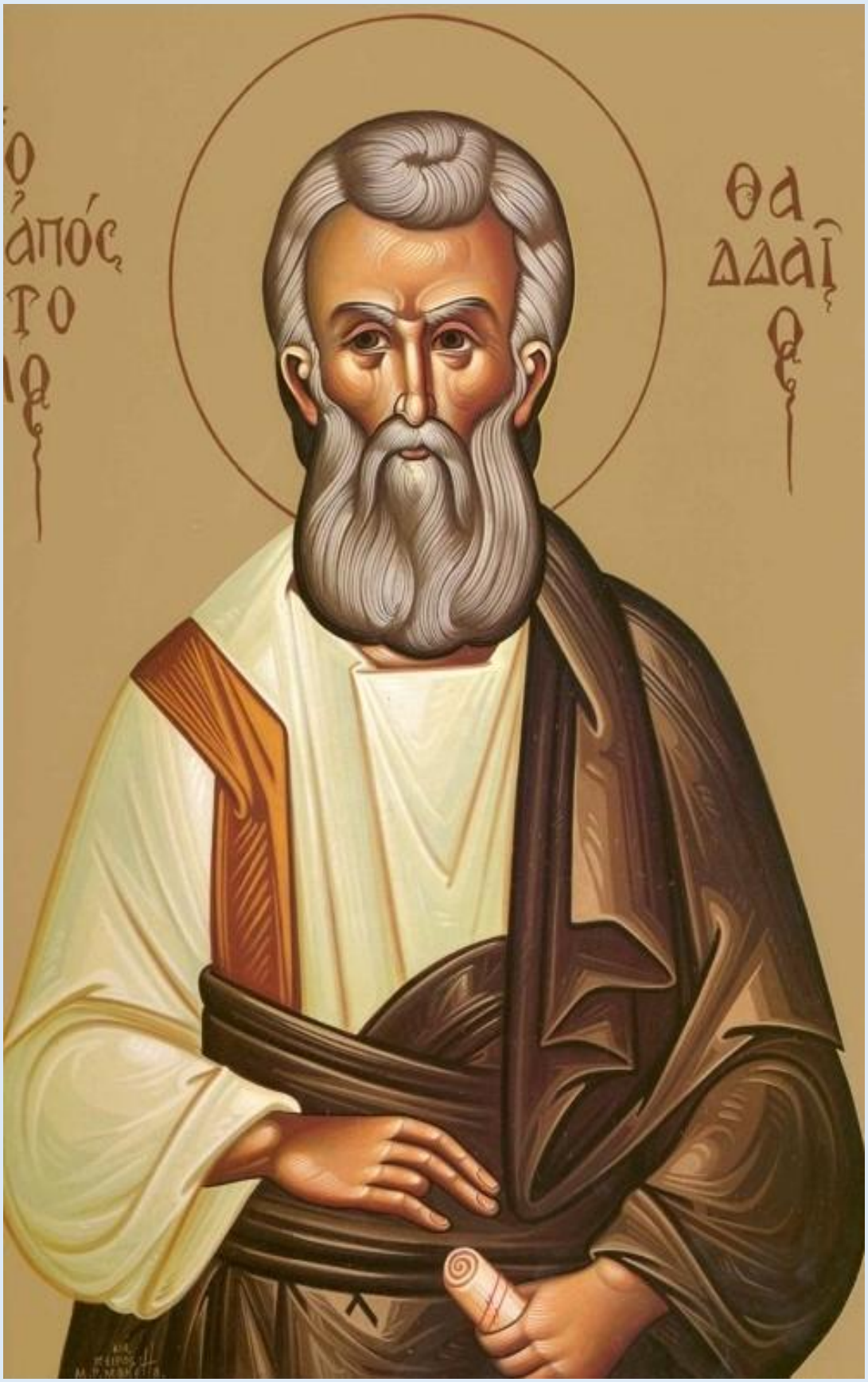

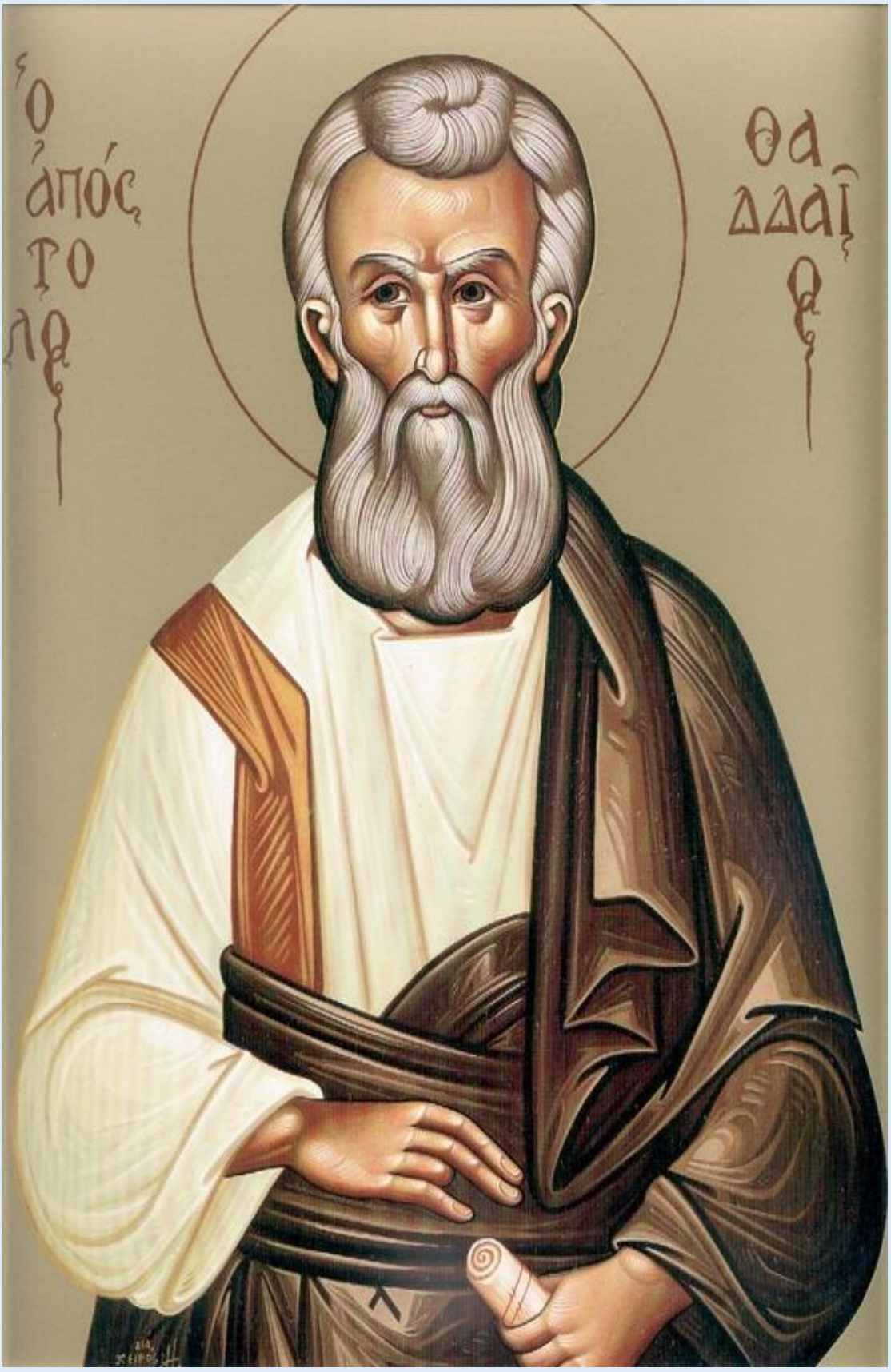
Ο ΑΠΟΣ ΤΟ ΛΟ
ΘΑ ΔΔΑΪ Ο

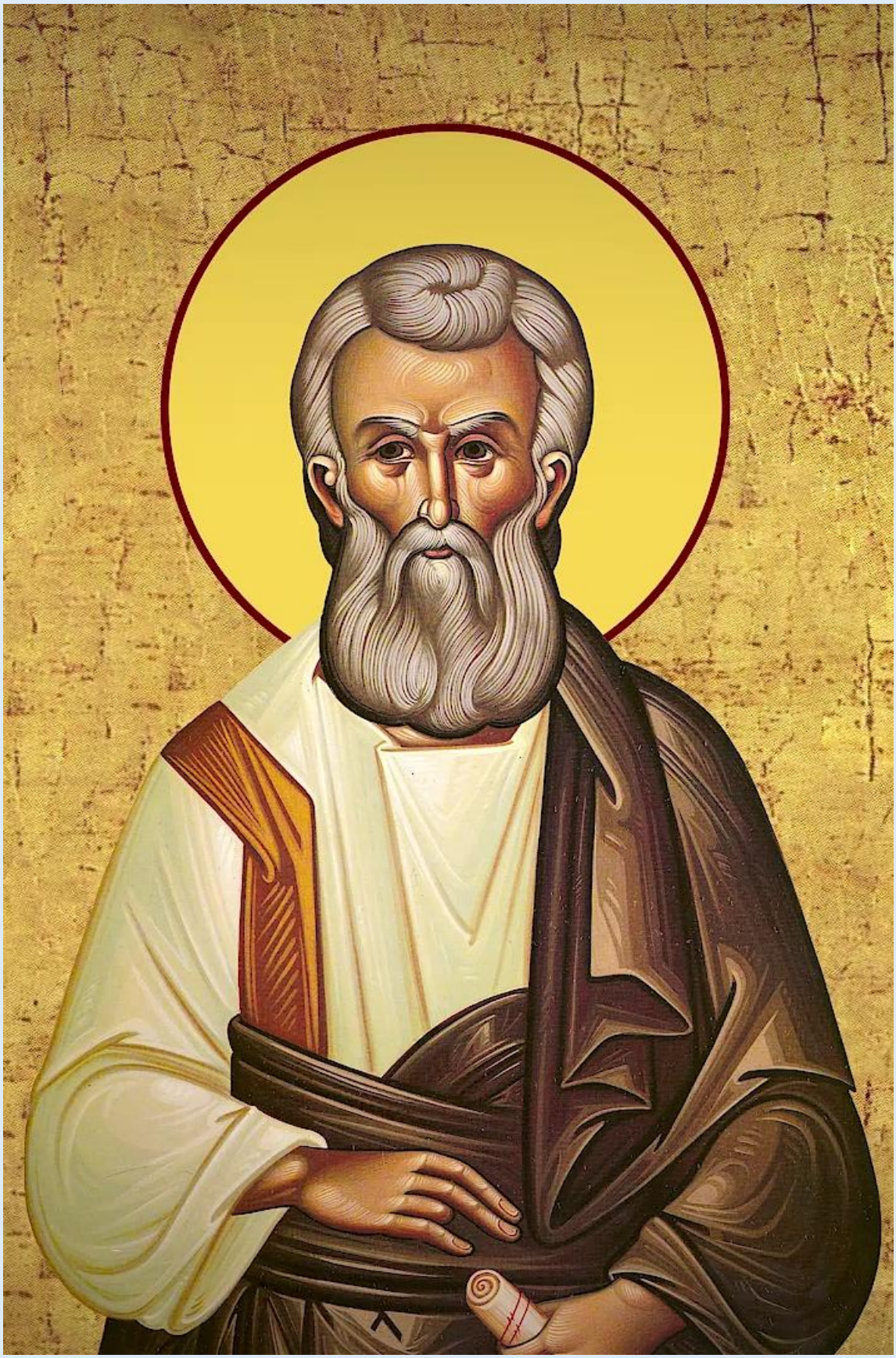

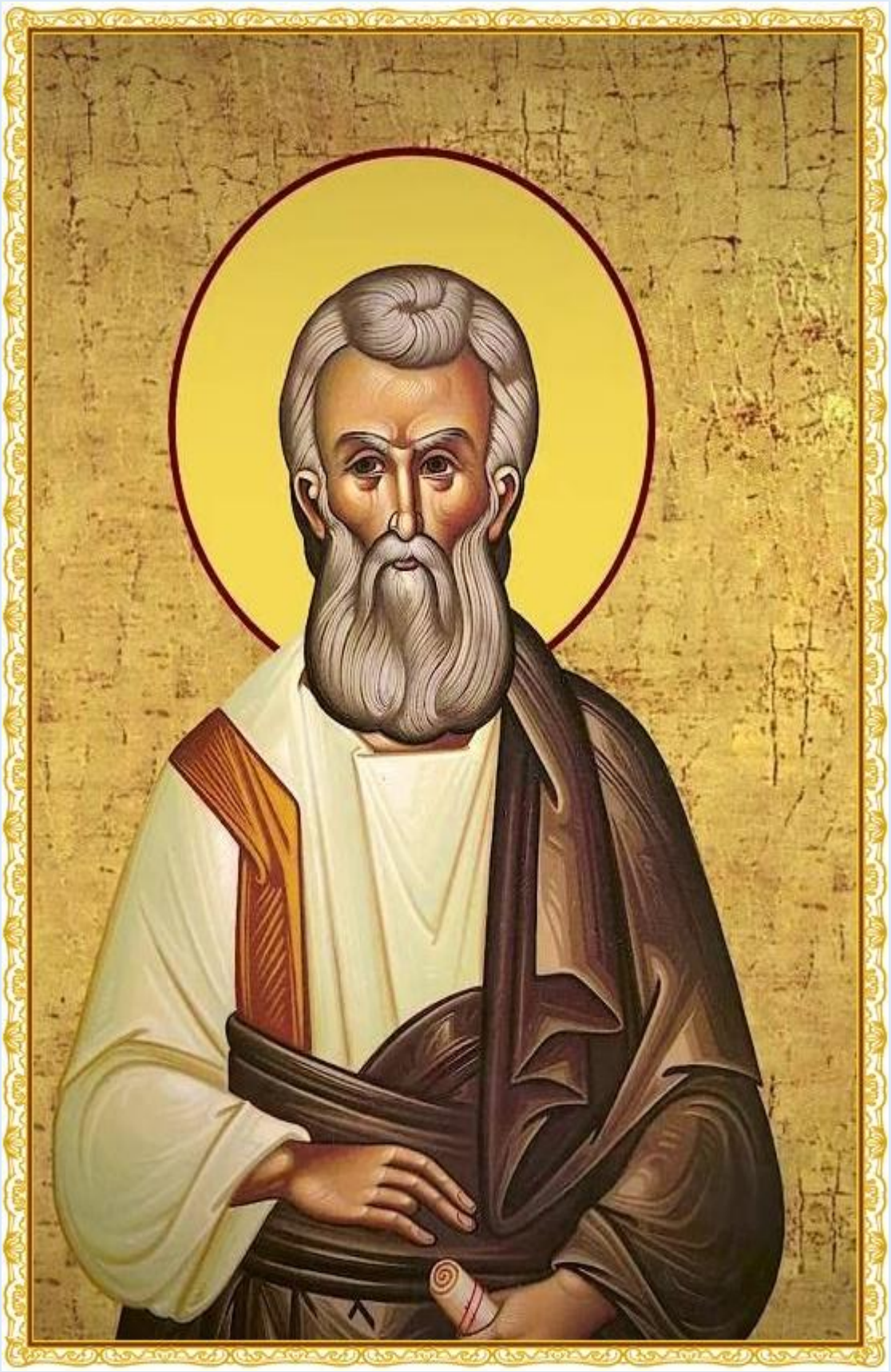

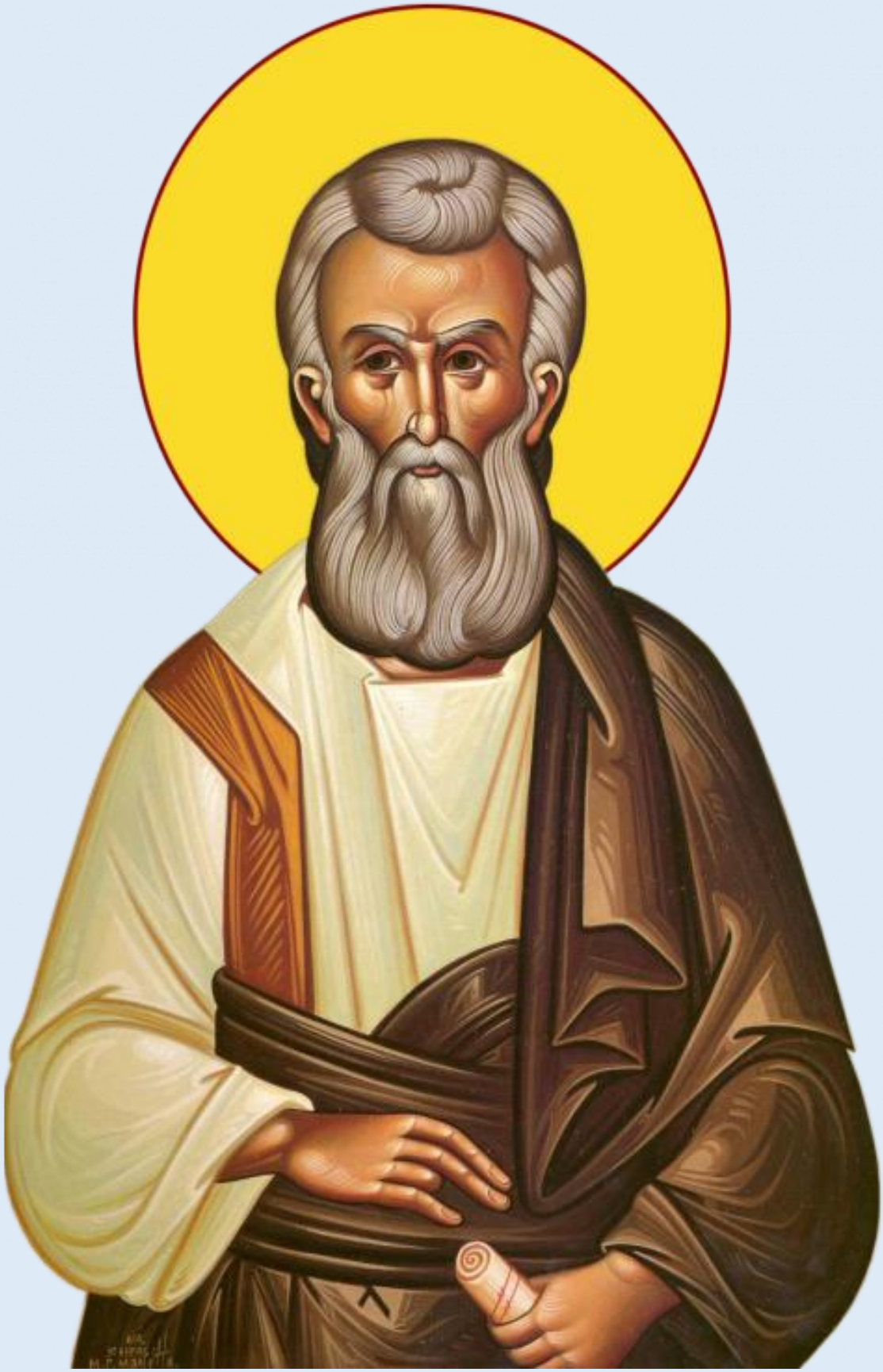

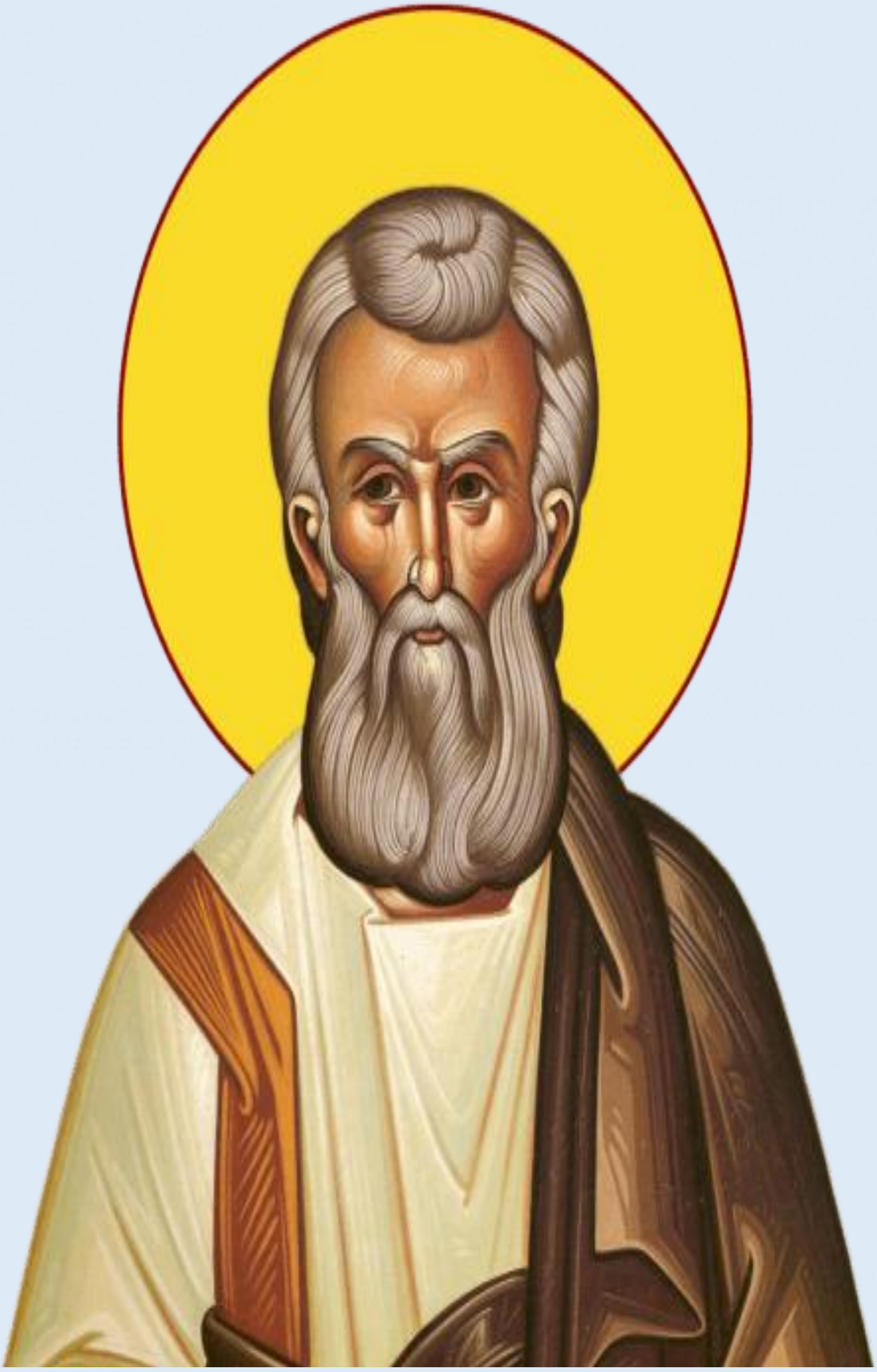

св. ап. Фадей

св. ап. Фадей

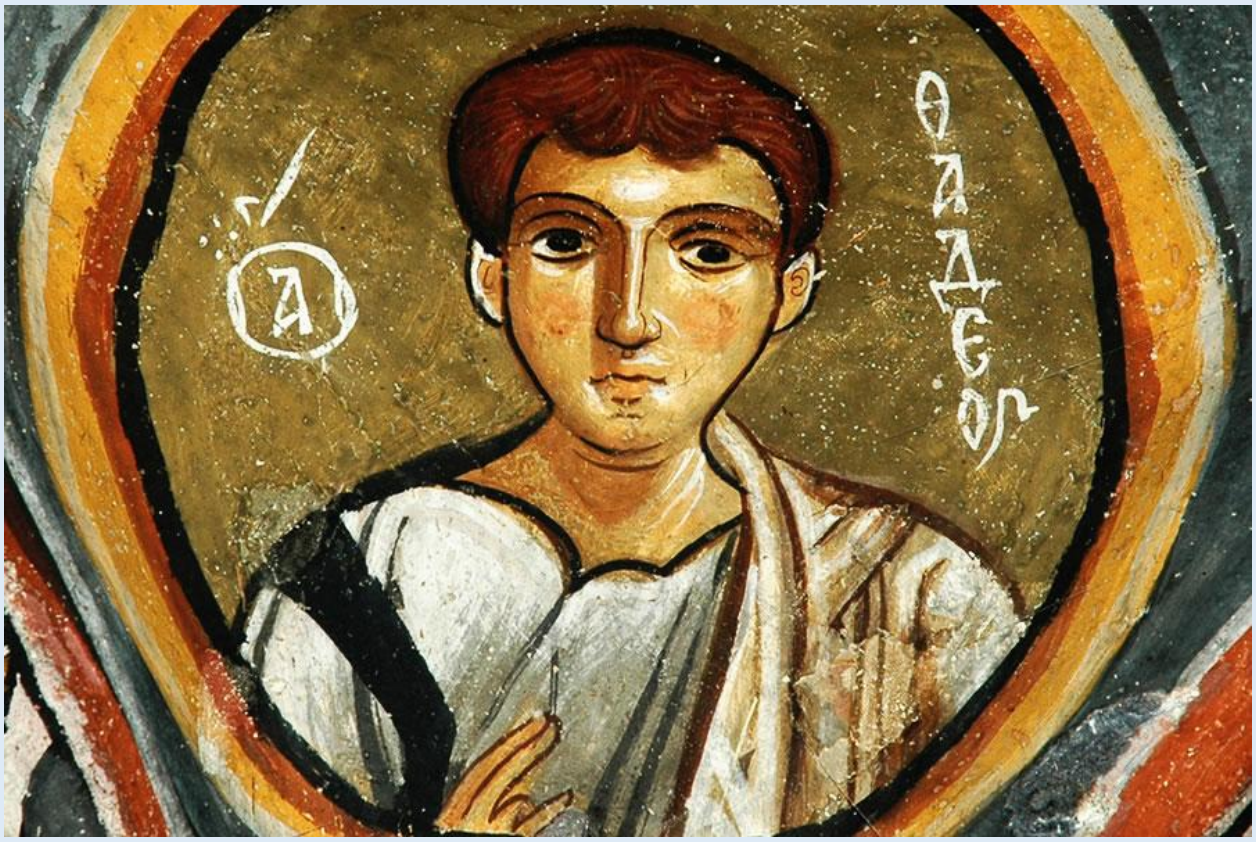
ΘΑΔΔΕΟΣ
Α

ΘΑΔΔΕΟΣ
Α

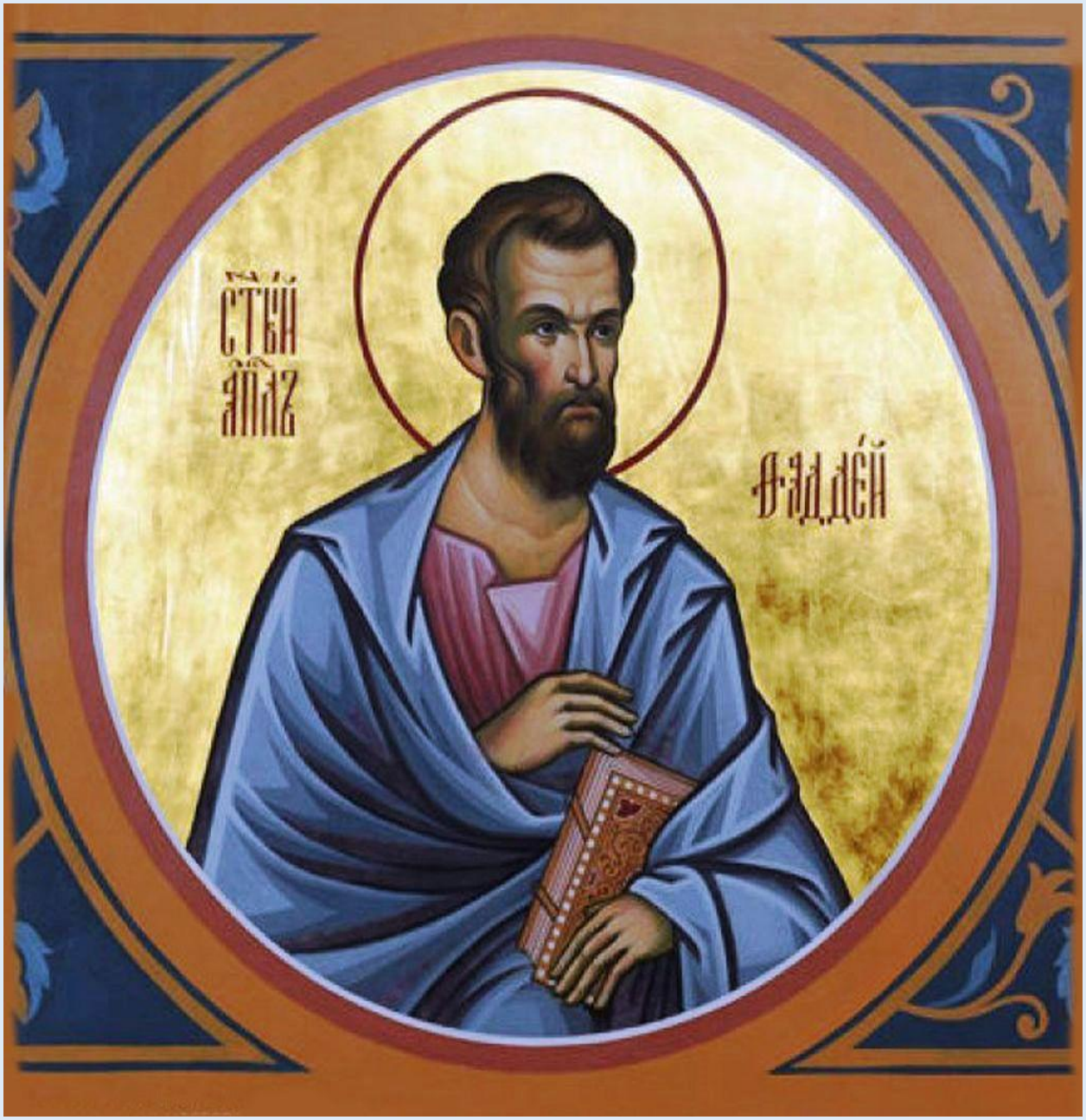
СТЫЙ
ЛАЗ
ФАДДЕЙ

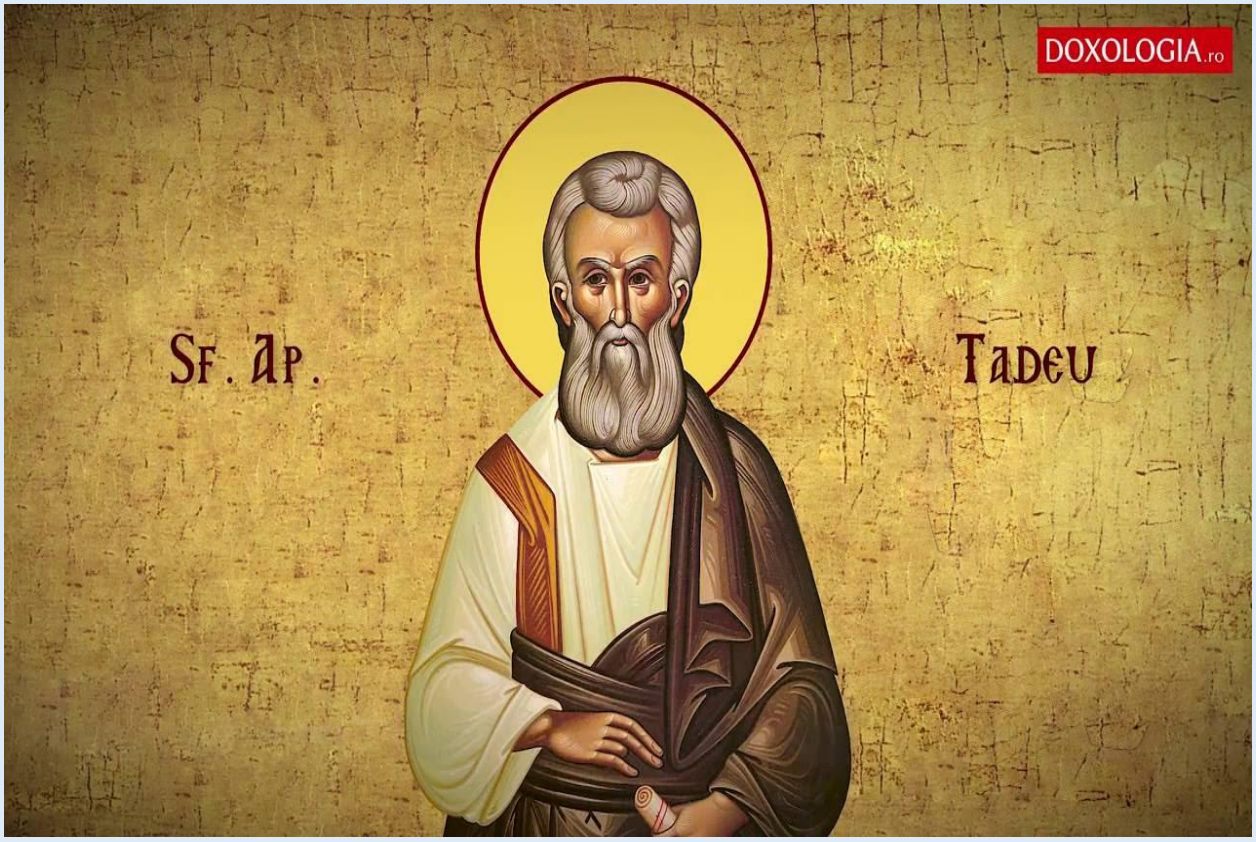
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ap.
Tadeu

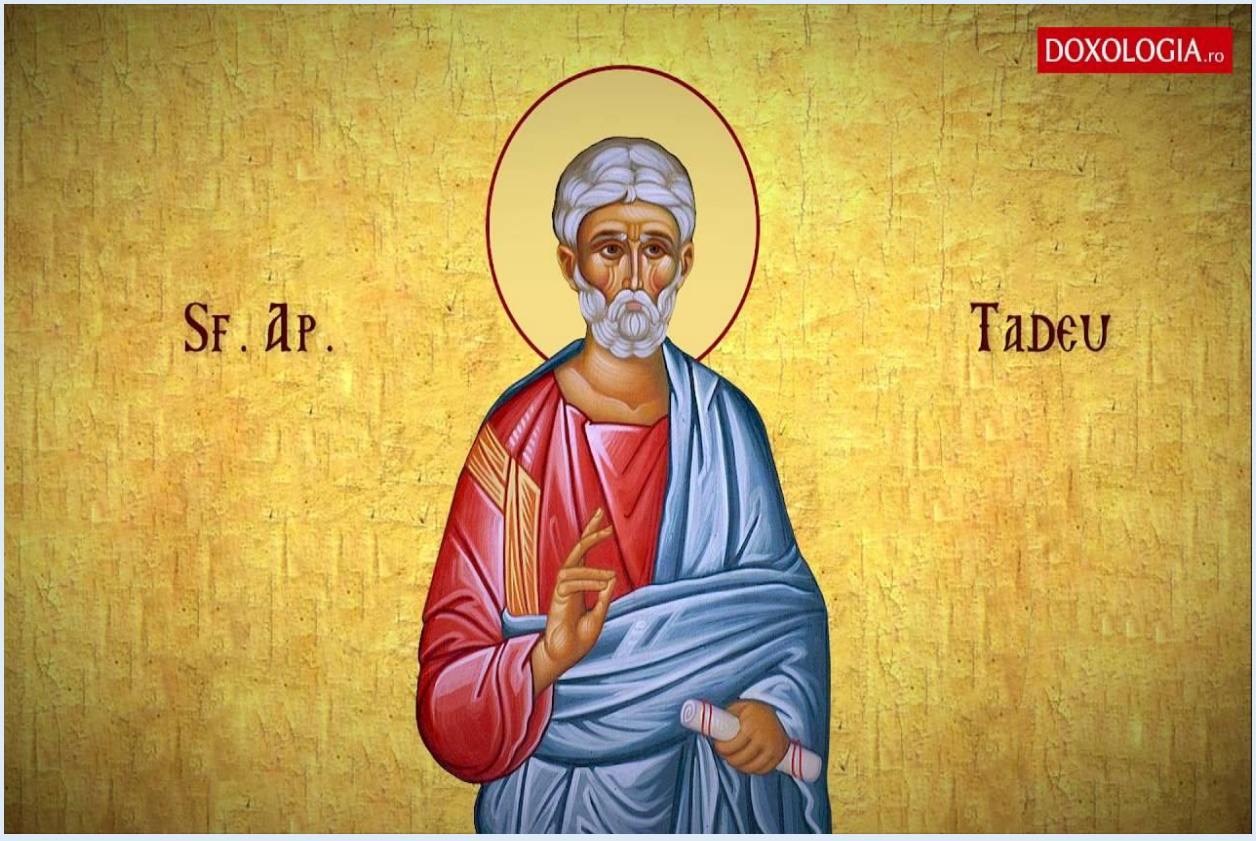
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ap.
Tadeu

SF. APOSTOL TADEU
21 august

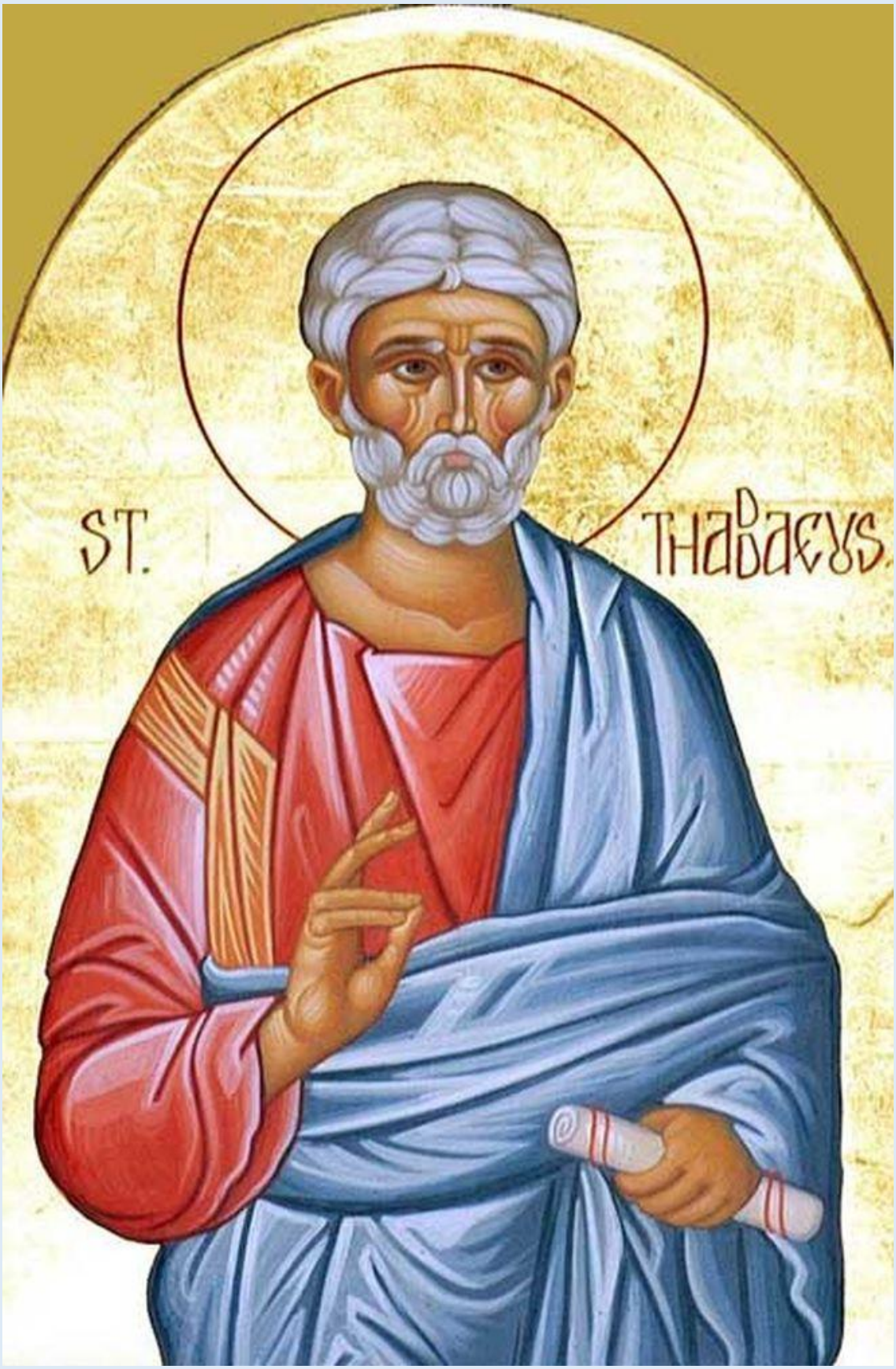
ST.
THADDAEVS.

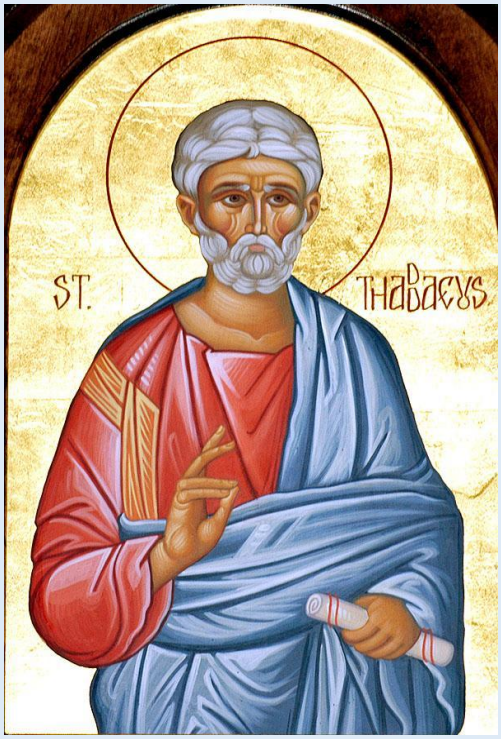
ST.
THADDAEVS

IC
XC
O
Ω
H

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc. Vasa

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc. Vasa
Sf. Mc. Teognie
Sf. Mc. Agapie
Sf. Mc.
Pist

Sf. Mc. Vasa
Sf. Mc. Teognie
Sf. Mc. Agapie
Sf. Mc.
Pist

καὶ τὰ τέκνα
αὐτῆς
Ἅγ. Θεόγνιος
Ἅγ. Ἀγάπιος
Ἅγ. Πιστός

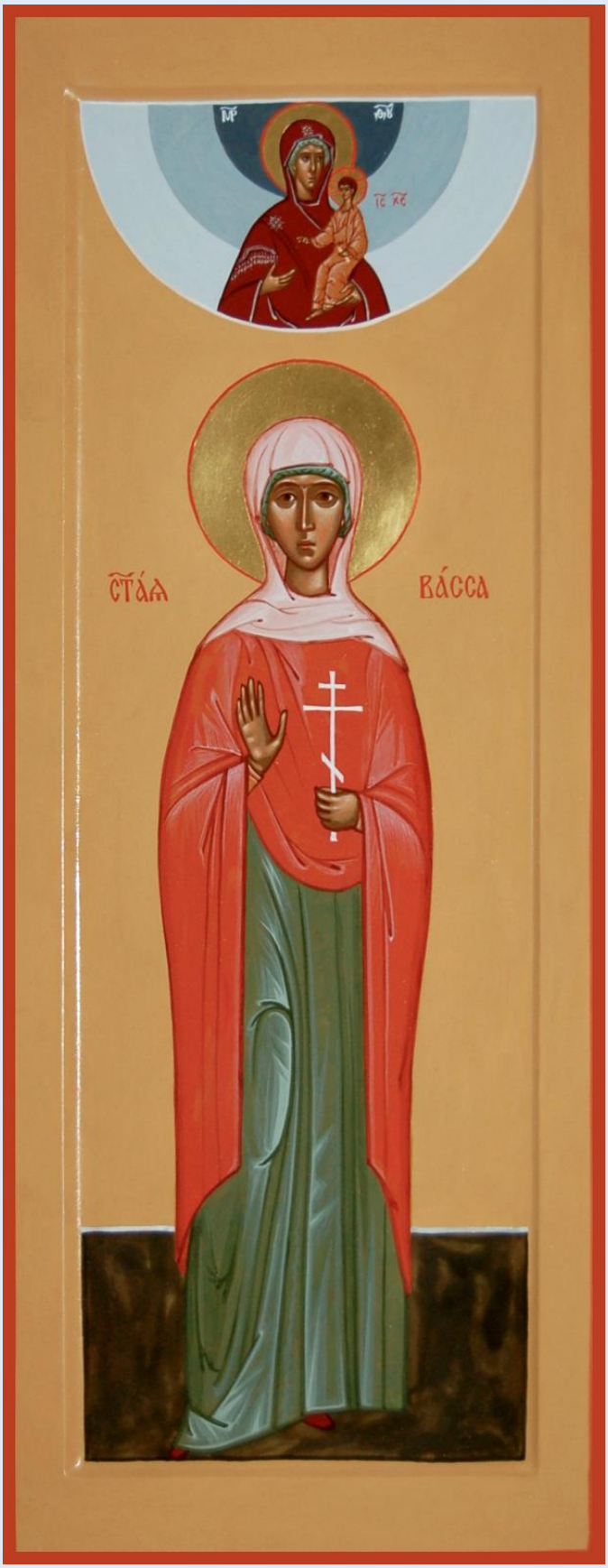
СТАА
ВАССА

С. Мучен. Васса.

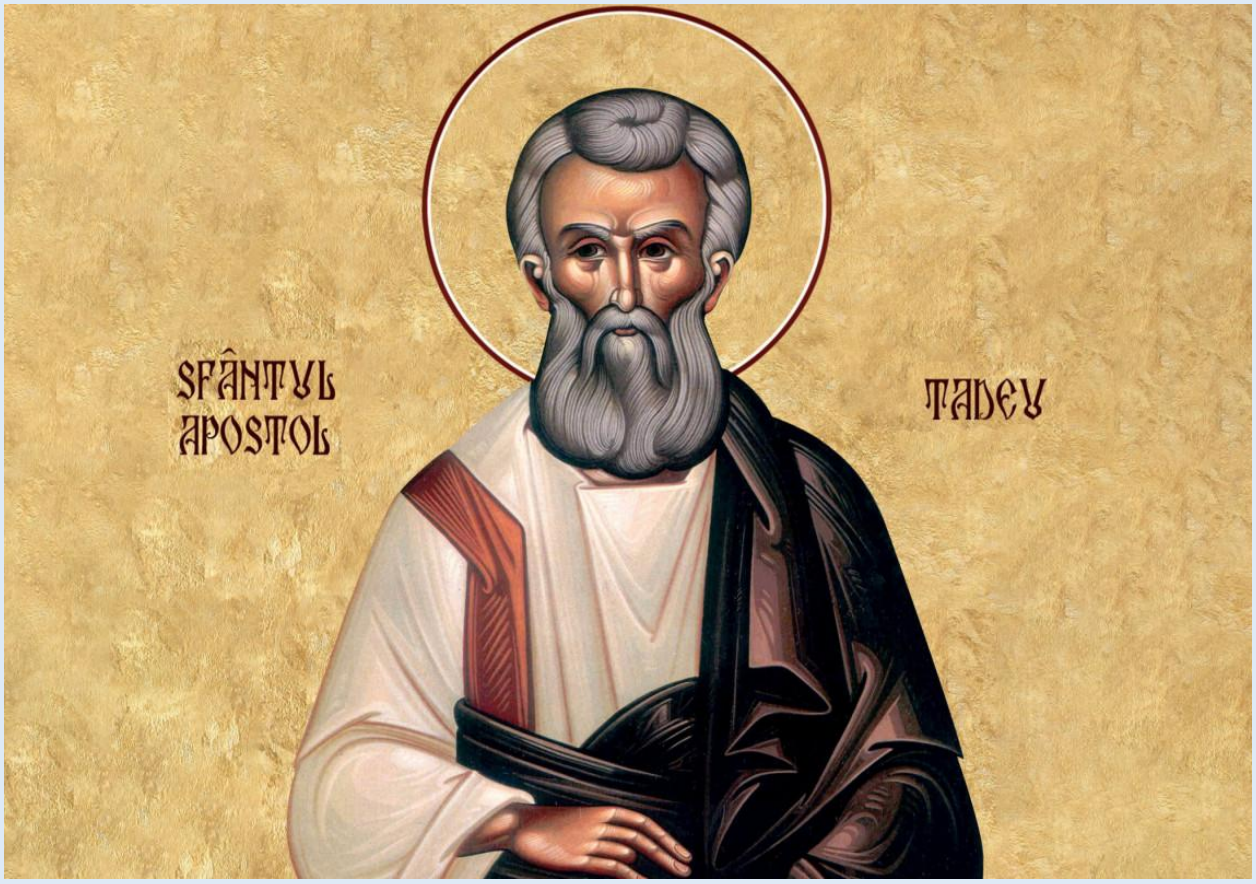
SFÂNTUL
APOSTOL
TADEU

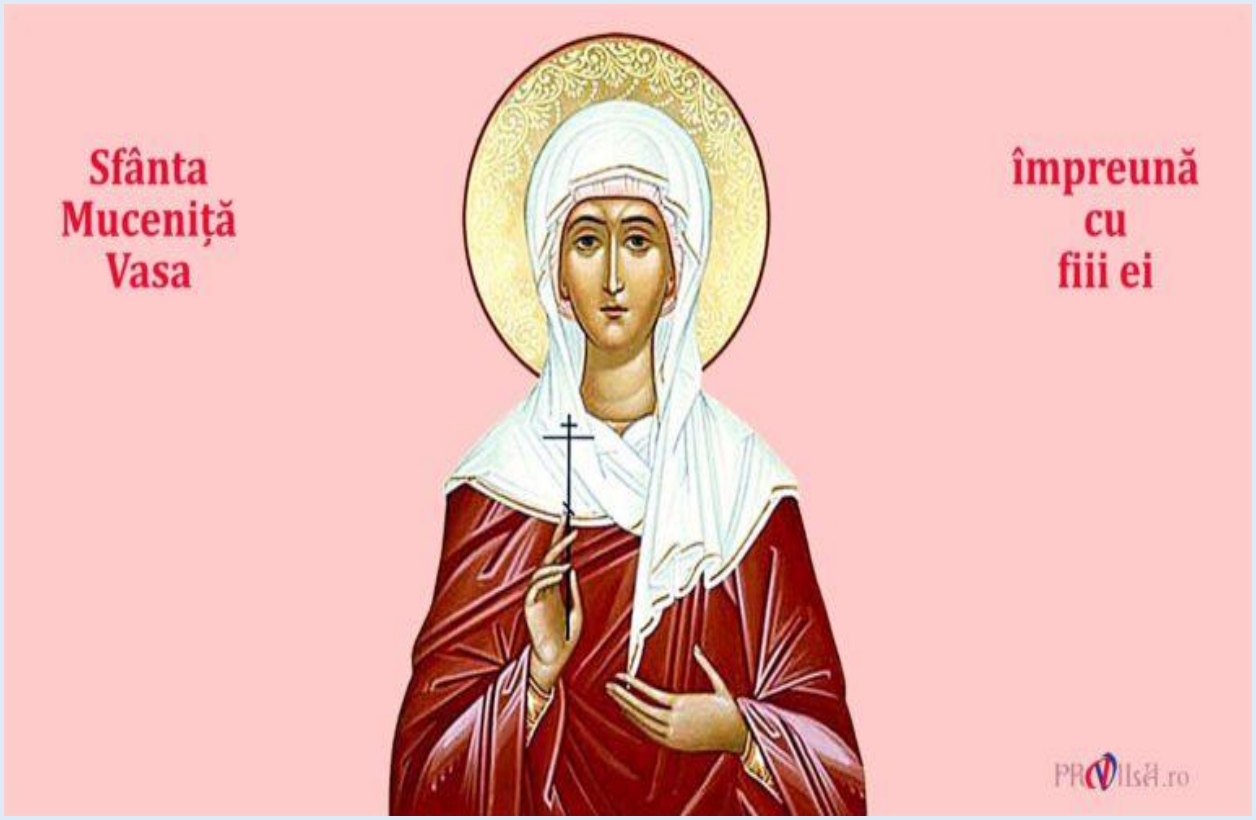
Sfânta
Muceniță
Vasa
împreună
cu
fiii ei

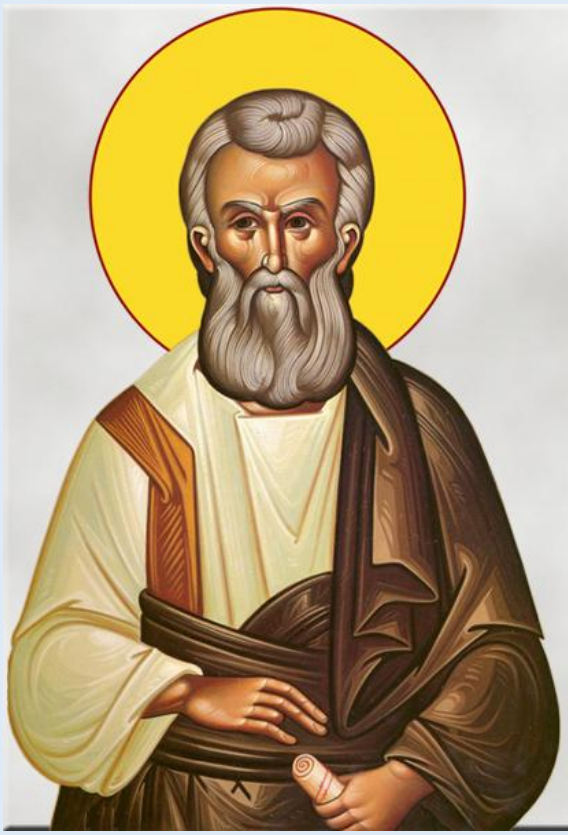

Troparul Sfântului Apostol Tadeu

21 August - Glasul 3

Apostole Sfinte Tadeu, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greseli sufletelor noastre.

Troparul Sfintei Muceniţe Vasa cu cei trei fii ai ei

21 August - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nesctricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

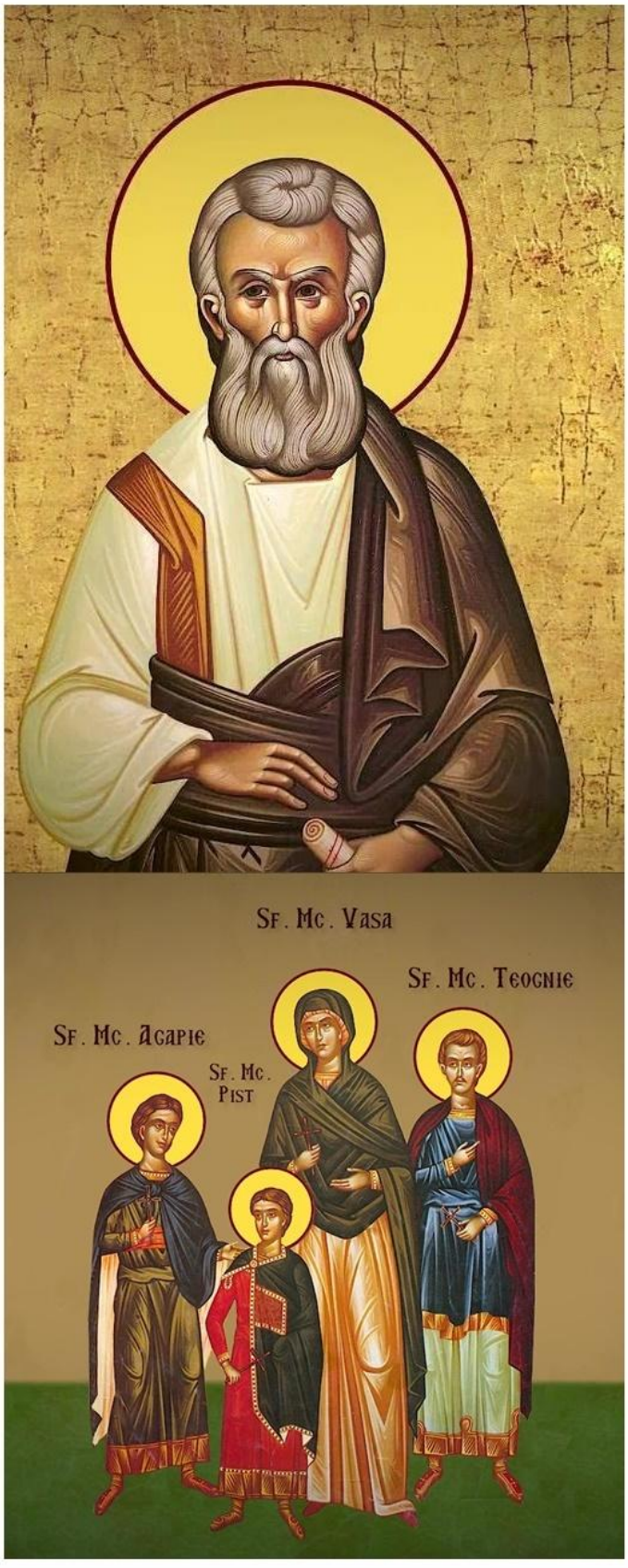
Sf. Mc. Vasa
Sf. Mc. Teognie
Sf. Mc. Agapie
Sf. Mc.
Pist